

Razstavo v domu družbene samozaščite v Ihanu je pripravil dr. Miroslav Stiplovec.

Iz Ihana se je do prizorišča osrednje prireditve na Taboru razvila svečana povorka na čelu z mnogimi prapori

Praznovanje našega občinskega praznika:

Pol stoletja od shoda Ljudske fronte na Taboru

Praznovanje letošnjega občinskega praznika 23. maja je bilo letos v znaku 50-letnice shoda Ljudske fronte na Taboru nad Ihanom, torej prav v spomin dogodka, zaradi katerega praznujemo v občini Domžale 23. maja. Prireditve, ki so se pričele že davno pred praznikom, so bile nadaljevane z otvoritvijo večnamenske ploščadi v Mengšu (o tem poročamo na drugem mestu), centralni prireditvi pa sta bili na dan praznika v Ihanu.

V dopoldanskih urah so pred domom družbene samozaščite pripravili prijeten kulturni spored s sodelovanjem mengeške godbe, domačih plešalk in recitatorjev, v domu pa je bila odprta razstava »Revolucionarno gibanje na domžalskem območju 1935—1841« avtorja dr. Miroslava Stiplovskega.

V povorki so nato navzoči krenili na Tabor, na prizorišče osrednje prireditve ob prazniku. Uvodoma je predsednik KK SZDL Ihan Boris Šalej ob pozdravu domačinov svoj kraj tudi predstavil. Omenil je nekatera zgodovinska dejstva, pomembnost teh krjev za NOB.

Med drugimi je poudaril žrtve, ki so s tega območja v NOB padle; 41 borcev je padlo na različnih frontah, ob tem pa še 72 izdanih partizanov na Oklem.

Slavnostni govor je na prireditvi imel predsednik skupščine Peter Primožič.

Potem, ko je osvežil spomin na revolucionarno dejanje —

shod Ljudske fronte v maju 1937 in ga ilustriral z duhovnim sporočilom — njegovo himno, je nanizal nekatere pridobitve današnjega časa, predvsem od leta 1946, dalje ko se je prebivalstvo v naši občini podvojilo. Nato je nadaljeval:

Družbene dejavnosti so primerno razvite. V veliki meri imajo rešene prostorske pogoje. Izredno bogato je življenje naših kulturnih, telesnokulturnih, organizacij tehnične kulture, gasilskih in drugih družbenih organizacij in društev.

Srednjeročne in dolgoročne planske oblikujemo realno in jih nato dosledno izvajamo. Enakomerno razvijamo vse dejavnosti in vse krajevne skupnosti. V zadnjih letih se v nobeni krajevni skupnosti ne zmanjšuje število prebivalcev.

V letu, ki je minilo od zadnjega občinskega praznika, smo v občini bogatejši za številne pridobitve:

Kolektor Trzin — Domžale, nov vrtec v Mengšu, novi prostori občinske matične knjižnice, nova kinodvorana, številne rekonstrukcije cest, nov most na Selu, končana melioracijska dela ob Rači itd.

Zaključili smo akcijo »1000 novih telefonov«. V letošnjem letu bomo končali gradnjo nove pti stavbe, kar bo omogočilo v naslednjih letih priključitev 4000 novih telefonov, zgradili bomo povezovalni kanal Mengše—Trzin, zgrajena bo trgovina na Rodici, izvaja se prva faza melioracije Radomlje v Dobu, končana bosta prizidka k osnovnim šolama Radomeljske čete in Josip Broz Tito, položeni bodo številni kanalizacijski vodi v vrsti krajevnih skupnosti, položili bomo nove kilometre asfalta po naših cestah. Vse to pa

zahteva velike finančne in organizacijske napore vseh nas, zahteva samoupravno dogovarjanje in odločanje v OZD, krajevnih skupnostih in samoupravnih interesnih skupnostih ter skupščini občine. Za vse te številne pridobitve je temeljni finančni in organizacijski pobudnik krajevni samoprispevek, saj naši ljudje preko te oblike rešujejo tako skupne kot krajevne neresene probleme. Gospodarsko naše občine označujejo v tem trenutku enaki pogoji gospodarjenja kot druge v ožji in širši domovini. Rezultati so bili v letu 1986 dobri, vsaj po večini kvalitativnih kazalcev, čeprav načrtovani fizični obseg ni bil dosežen. Razlogi so znani, izhajajo pa predvsem iz težkih in spremenjenih pogojev gospodarjenja. Sedanji trenutek je še težji. Nastopajo motnje pri oskrbi z reprodukcijskim materialom, cene vhodnih surovin rastejo hitreje kot cene končnih izdelkov. Pri večini končnih izdelkov pa so cene določene administrativno. Osebnih dohodkov so z intervencijskim zakonom zadržani na višini poprečja lanskega zadnjega tromesečja. Naš največji in najhujši gospodarski in družbeni negativni pojav pa je inflacija. Tu je naša makroekonomska politika neuspešna že vrsto let.

Inflacija vsak dan posebej razvrednoti naše delo, nas navaja, da živimo od danes na jutri, onemogoča večja vlaganja, pomeni nekontrolirano alokacijo sredstev in narodnega dohodka. Zapeda se v moralne vrednote kot so varčevanje, spoštovanje nacionalne valute in s tem tudi družbenega sistema. Smatram, da je inflacija širše gledano, odraz in posledica naše nepravilnosti, da bi v celoti živeli od rezultatov svojega dela.

Z vzpodbudnim, v prihodnost optimistično zazrtim pogledom je strnil svoje misli v želji, da črpamo nove moči v izročilu naroda, v revolucionarnih tradicijah kot je spomin na shod Ljudske fronte na Taboru.

Predsednik Sob Koprivnica Đuro Pokrajac je podelil po sklepu zborov skupščine občine ob 10-letnici bratstva zlato plaketo občine Koprivnice. Ob čestitki delovnih ljudi in občanov Koprivnice našim občanom je podčrtal pomen praznika, nakazal skupne močne poti sodelovanja in bratstva, ki traja že 10 let, ter zaželel še naprej delovne uspehe in rast bratstva in enotnosti.

Nato so bila podeljena letošnja občinska priznanja. V

kulturnem sporedu so sodelovali Godba na pihala Domžale, pevska zbor iz Doba in Domžal pod vodstvom Karla Leskovca ter recitatorji.

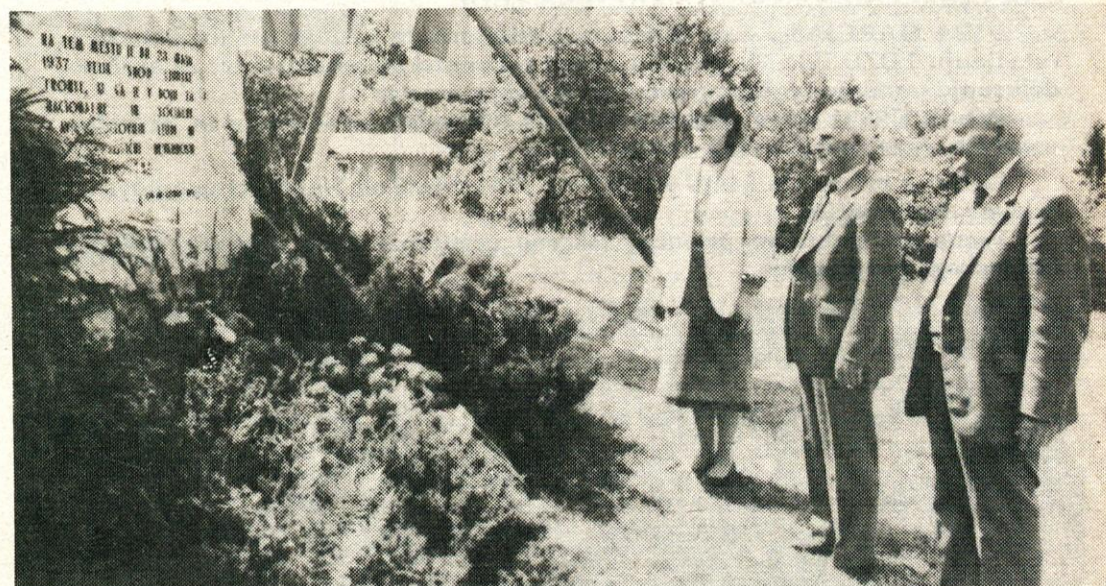
Slavnostna seja se je iztekla v lepo tovariško srečanje na mestu, koder je bilo pred 50 leti opravljeno za naš sedanji delavski in kmečki rod pomembno revolucionarno dejanje...

M. Brojan

Plaketa občine Koprivnica

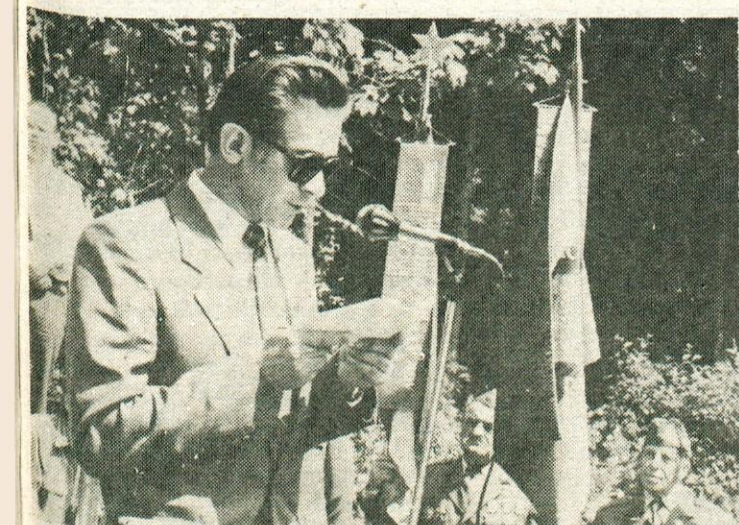
Zlata plaketa Skupščine občine Koprivnica, s katero so v po-brateni občini odlikovali našo občino ob 10-letnici pobratenja

Delegacija je na prireditvi položila venec ob spomeniku shoda izpred 50 let.

V promenadnem koncertu in sporedu ob prireditvi v Ihanu je nastopila Mengeška godba pod vodstvom Francija Lipičnika.

Slavnostni govornik je bil predsednik Sob Domžale Peter Primožič

Letošnja občinska priznanja

Skupščina občine Domžale je na zasedanjih zborov dne 6. in 7. maja 1987 sprejela sklep o podelitvi priznanj Skupščine občine.

Priznanja so bila vročena na slavnostni prireditvi na Taboru na sam dan praznika. Priznanja sta izročila predsednik skupščine občine Peter Primožič ter predsednik komisije za odlikovanja Kosta Bizjak.

ZLATO PLAKETO OBČINE DOMŽALE JE PREJEL:

ALBIN PAVLIN — za izredno požrtvovalno, dolgoletno in aktivno družbenopolitično delo na raznih področjih v krajevni skupnosti Vencija Perka in občini.

SREBRNO PLAKETO OBČINE DOMŽALE SO PREJELI:

MILOJKA MODRIJAN — za prizadevno in vestno delo pri razvijanju in utrjevanju političnega sistema v družbenopolitični skupnosti.

JANEZ NOVljan — za večletno aktivno družbenopolitično delovanje na različnih področjih, ki so pomembna za razvoj krajevne skupnosti Vencija Perka ter za prizadevanje v svoji delovni sredini.

JANEZ OTRIN — za aktivno sodelovanje pri razvoju samoupravnih in delegatskih odnosov v krajevni skupnosti Vencija Perka kot tudi za aktivno družbenopolitično delo v občini.

ŠTEFKA VEIT — za dolgoletno aktivno družbenopolitično delo v organih krajevne skupnosti Vir in društvih, predvsem v odboru Rdečega križa.

BRONASTO PLAKETO OBČINE DOMŽALE SO PREJELI:

JANEZ BERNOT — za dolgoletno prizadevanje in požrtvovalno delo na vseh področjih dela v krajevni skupnosti Rafolče kot tudi v okviru občine.

ANGELCA BLEJC — za večletno prizadevno in aktivno delo v šoli kot tudi v krajevni skupnosti Slavka Šlandra.

ZDENKA ILIČ — za njen izjemen prispevek pri aktivnosti v krajevni skupnosti Mengeš in raznih društvih, predvsem v odboru Rdečega križa.

PETER JANEŽIČ — za aktivno vključevanje na vseh področjih družbenopolitičnega življenja in dela v krajevni skupnosti Moravče ter za uspešno vodenje TOZD.

ŠTEFAN KOPRIVŠEK — za dolgoletno in prizadevno delo v samoupravnih organih delovne organizacije.

FRANC NOVAK — za aktivno in požrtvovalno delo v družbenopolitičnih organizacijah in društvih krajevne skupnosti Krašnja.

PREDRAG PERIC — za prizadevno delo pri varovanju družbenega premoženja in občanov, za prizadevanje pri preprečevanju kaznivih dejanj, vzdrževanja javnega reda in miru, prometa, v SLO in DS.

JOŽE RAZPOTNIK — za večletno prizadevno in požrtvovalno delo na vseh področjih življenja in dela v krajevni skupnosti Peče.

LISTINO O PRIZNANJU OBČINE DOMŽALE SO PREJELI:

OLGA BURICA — za uspešno strokovno delo na čistilni napravi Domžale—Kamnik in področju varovanja okolja v občini in širši družbenopolitični skupnosti.

FRANCI MARTINJAK — za aktivno delovanje na področju obrtništva ter aktivno delovanje v krajevni skupnosti Homec.

FRANC ZABNIKAR — za dolgoletno vestno in požrtvovalno delo v izpitni komisiji in za prispevek k povečanju prometne varnosti v občini.

DO NAPREDEK — ob 35-letnici obstoja in razvijanja trgovske mreže in pobude v občini. Priznanje je prevzela predsednica Delavskega sveta delovne organizacije Jelka Plimen.

LISTINO O PRIZNANJU STA PREJELA TUDI:

VIDA MARCIAN — za izredna prizadevanja in zasluge pri tehnološkem razvijanju TOZD Filc Mengeš in njegovi ekonomski uveljavitvi ter za aktivno delovanje samoupravnih organih delovne organizacije.

DO TEKSTIL FILC MENGEŠ — ob 50-letnici ustanovitve in za vidne uspehe in rezultate v tekstilni industriji.

Listini o priznanju bosta vročeni na slovesnosti ob 50-letnici ustanovitve delovne organizacije.

Vsem prejemnikom priznanj iskreno čestitamo tudi v imenu bralcev Občinskega poročevalca.

Množični posnetek udeležencev slavnostne prireditve na Taboru 23. maja 1987

Ob dnevu prosvetnih delavcev

Srečanje prosvetnih delavcev je bilo predvsem namenjeno izmenjavi izkušenj in mnenj delavcev vzgoje in izobraževanja ter znanosti, ki pri svojem vsakodnevem delu skrbijo za razvoj in vzgojo mlade osebnosti, ki je veliko bolj kot odrasli dovzetna za pozitivna in negativna dogajanja v svojem okolju. Obenem pa je ta osebnost tudi bolj kritična do odnosov in dogajanj v družbi, saj so ti mladi ljudje bodoči nosilci vseh dogajanj na družbenopolitičnem, družbenoekonomskem in tehnološkem področju.

»Pri delu tudi nikoli ne smemo pozabiti, da take osebnosti lahko vzgajajo in gradijo ljudje, ki jim je humanizem, pravilen odnos do sočloveka in razdajanje za druge del vsakdanjega življenja. To pa je večina naših vzgojiteljev in učiteljev,« je poudaril Jernej Lenič, predsednik Občinske izobraževalne skupnosti, ki je zaželel vsem udeležencem prijetno srečanje. O današnjem družbenoekonomskem položaju, ki družbenim dejavnostim ni naklonjen ter o pomenu vzgojno izobraževalnega dela je spregovoril tudi predsednik Skupščine občine Domžale Peter Primožič, ki je orisal tudi nekatere pridobitve na tem področju.

Po krajšem kulturnem programu, ki so ga tudi tokrat pripravili delavci in učenci Glasbene šole Domžale, so bila podeljena priznanja in plakete, ki pomenijo moralna priznanja za dolgoletno in vsestransko delo na vzgojno-izobraževalnem ter znanstveno-raziskovalnem področju.

Priznanja Občinske izobraževalne skupnosti so prejeli:

KRAJEVNA SKUPNOST JARŠE, ANGELCA LAVRIČ, VILIBALD MIKLAVČIČ, DO RAŠICA OBRAT MORAVČE, EDVARD ŠPENDL, MARJAN TANCIK, MARIJA TOPLIČAN.

Bronaste plakete »JANEZA TRDINE« so prejeli:

BRANKA BEČAJ, ALOJZ BEVK, MARJAN ČUDEN, PAVLA JEZEK, NADA KOMAN, JOŽI MALOVRH, ANA MEDVED, ANKA NOVAK, GABRIJELA PAVLIHA, BOŽA POŽAR, JULIJANA RODE, JOŽE SMRDEL, ALMIRA ZIBELNIK.

Srebrne plakete »JANEZA TRDINE« so prejeli:

STANA GABRŠEK, SILVA GERBEC, FRANCKA JURJOVEC, ANTON KAMIN, KAREL LESKOVEC, MAJDA MAJNIK, RAJKO RADMELIČ, JANEZ ULČAR, JOŽE ZAJC.

Zlato plaketo »JANEZA TRDINE« je prejela **TEODORA BLEJEC** za izjemne in dolgoletne uspehe na vzgojnoizobraževalnem področju. Mlajšim generacijam je bila zgleden, potrpežljiv in tovariški mentor. Pri delu ne pozna besedice »ne«, pomaga vedno in vsakomur in ni ji žal časa za mentorstvo pri izvenšolskih dejavnostih. Aktivna je v samoupravnih organih tako na šoli Edvarda Kardelja Trzin, kot na občinski ravni.

Vsem nagrajencem iskrene čestitke!

V.

Kurirji gorenjskih občin so se 24. maja 1987 zbrali v Domžalah na svojem rednem srečanju.

Srečanje gorenjskih kurirjev v Domžalah

Na shodu kurirjev Gorenjske je spregovoril tov. Orlov. V kulturnem sporedu je ton prireditvi dala Godba na pihala Domžale

Obisk v Bileči

V skladu s svojim programom dela je Občinska konferenca ZRVS Domžale ob pomoči Sekretariata za ljudsko obrambo, Občinskega štaba TO ter Sveta za LO in DS v začetku maja pripravila strokovno ekskurzijo v Bilečo, kjer so si udeleženci ogledali življenje in delo v najbolj znani šoli za rezervne vojaške starešine v Jugoslaviji. Šola, ki se iz leta v leto povečuje in posodablja, ima idealno lego, saj območje, na katerem leži, omogoča vsem slušateljem, da se seznanijo z vsemi vojaškimi veščinami, omogoča jim spoznavanja različnih oblik obrambe in napada, prav tako pa jim omogoča tudi konkretno spoznavanje različnih vojaških taktik. Prostor so sodobni, od vzorno urejenih spalnic in hodnikov, do najmodernejše opremljenih strokovnih učilnic, kjer slušatelji ob pomoči najsodobnejše tehnike spoznavajo namen

in praktično uporabo najsodobnejših orožij in taktike.

Ob prijaznem in strokovnem vodenju tovariša Stojana Stevanovića in spremljanju bodočih starešin iz naše občine, je dopoldne kar prehitro minilo ob pogledu na lepo urejene objekte, ob katerih naj omenimo tako vojaško menzo, kot novo samopostrežno restavracijo, pa prostore za PTT, vojaško kantino, ki seveda ne sme manjkati, da ne govorimo o vzorno urejenih športnih objektih, ki kar vabijo na nogomet, košarko ali odbojko. Ogledali smo si tudi muzej, v katerem zavzemajo posebno mesto spomini na obisk tovariša Tita in njegove besede starešinam, ki te v Bileči spremljajo na vsakem koraku. Posebno pozorno smo si ogledali objekt, v katerem je KINO STRELIŠČE, katerega so mnogi udeleženci uspešno preizkusili in skupaj oblikovali pobudo, da bi do takega strelišča prišli tudi v naši občini, saj bi to zanesljivo prispevalo k še večjemu vključevanju vseh v različne strelske družine.

Z nami je bilo precej rezervnih vojaških starešin, ki so pred dvajsetimi, desetimi in manj leti tod spoznavali osnove vojaškega življenja in pouka. Zelo zanimivo jih je bilo poslušati, kaj od klasičnega je ostalo, kje je dosežen največji napredek, zanimivo pa je bilo poslušati tudi njihove spomine na prekopavanje Vojvodine, na skoraj vratolomne skoke skozi ogenj, na plazenja po različnih improviziranih bunkerjih in rovih. Kljub zatrdilom, da šola še zdaleč ni lahka, da je znana po izredni strokovnosti in disciplini, so bili obujani spomini lepi. V sproščenem tovariškem razgovoru pa smo se dotaknili tudi nekaterih problemov, ki spremljajo naše skupno delo in prizadevanja. Gre predvsem za kadrovanje v šole rezervnih vojaških starešin, kjer je kar nekaj problemov, mimogrede pa je pogovor stekel tudi o vključevanju mladih v vojaške poklice. Tudi to so problemi, ki jim bomo morali z bolj koordiniranim delom zlasti pa z mladimi, kakor tudi njihovimi starši konkretno reševati.

V.

Mladi so ob odprtju večnamenske ploščadi v Mengšu napravili okrog prizorišča živ obroč.

V mnogih disciplinah so nastopili mladi mengeški športniki; celo najmlajši so dokazali, da se pod Gobavico ustvarjajo pogoji za še več zdravega duha v zdravem telesu

Mengeški taborniki med svojim nastopom

Ob občinskem prazniku nova pridobitev v Mengšu:

Večnamenska ploščad odprta

Ob občinskem prazniku je bilo slovesno tudi v Mengšu — uporabi je bila predana večnamenska ploščad, ki smo jo Mengšani že dolgo pričakovali, zgrajena pa je bila iz sredstev samopriskevkov krajanov. Ob tej priložnosti je bil izveden poldrugo uro trajajoč program, ki je prikazal, kaj se bo vse v prihodnje lahko dogajalo na tej ploščadi.

Sporod je pričela Mengeška godba p. v. Francija Lipičnika, narkar so učenci Osnovne šole Matija Blejca-Matevža izvedli recital z naslovom »V mladih brezah je tisoč sanj«. Sodelovali so tako mladinski pevski zbor kot recitatortorji in harmonikarji. Prijetna in smiselna osvežitev. Zatem je predsednica skupščine KS Mengeš Danica Blejč spregovorila o gradnji večnamenske ploščadi. Poudarila je, da so bolj redke priložnosti, ko odpiramo kaj novega, zato smo Mengšani še toliko bolj zadovoljni, posebno tudi zato, ker je Mengeš v vsej občini znan po kulturni in športni dejavnosti; tema dvema osnovnima dejavnostma pa bo ploščad predvsem namenjena. Nič več se ne bo treba stiskati v pretesni telovadnici, oz. prečkati cesto od šole k TVD Partizanu, pa tudi prireditve kulturnega, družbenega in družabnega pomena se bodo lahko odvijale na tej ploščadi. Nato se je zahvalila izvajalcem del, povedala pa je tudi, da je ploščad stala približno dve stari milijardi, ki so ju zbrali iz samopri-

spevkov občanov. K cenejši izvedbi pa so veliko pripomogli dobri izvajalci in dobra krajevna organiziranost.

Nato je nastopilo šolsko športno društvo, ki je na obširni ploščadi hkrati prikazalo tako akrobatiko s skoki s prožno ponjavo kot malo košarko, trening odbojke, gimnastične vaje oz. vaje s klopjo, nastopili pa so tudi domžalske kotalkarice. Zatem so nastopile sekcije TVD Partizana in preostali klubi iz mengeške KS. Posebej prsrčen je bil nastop najmlajših — cicibanov. Videli pa smo lahko, spet hkrati, na vsej površini ploščadi, tako kolesarje kot lokostrelce, tako karate sekcijo kot osnove odbojke, tako košarko kot tabornike. Nazadnje pa so topolski gasilci prikazali še nekaj gasilskih veščin. Zatem je nastopila še folklorna skupina DKD Svoboda Mengeš s prikazom gorenjskih plesov.

Predsednika sveta KS Petra Janežiča je nato doletela čast, da je slovesno prepustil mladim športnikom večnamensko ploščad v uporabo. Ob tem je Peter Janežič

podelil tudi priznanja izvajalcem: kamniškemu Graditelju, SCT-eju, Komunalnemu podjetju Domžale in zasebnemu strojniku Antonu Lagoji, ki se je izredno potrudil pri gradnji. V imenu športnikov se je zahvalil najboljši mengeški športnik, namiznoteniški tekmovalac Darko Tisej in slovesno obljubil, da bodo mladi znali paziti na ploščad in na njej s pridom nabirali telesno-kulturno kondicijo. Zahvalil pa se je tudi krajevni skupnosti za vsa prizadevanja, da je sploh prišlo do uresničitve.

Nato so učenci od prvega do četrtega leta po ploščadi sklenili obroč in jo ovili s partizanskim kolom, zatem pa je Mengeška godba izvedla polurni koncertni program. Odprtja večnamenske ploščadi v parku 8. julij se je udeležil tudi predsednik občine Peter

Primožič. Koliko pomeni ploščad Mengšanom, je dokazal tudi obisk, saj je bil prav gotovo izreden. Mengeš je tako pridobil ob občinskem prazniku lep večnamenski objekt, na katerem se bodo lahko odvijale tako športne kot kulturne, tako družbene kot družabne prireditve. Pohvaliti je treba tudi šolarje in njihove mentorje, ki so se kljub slabemu vremenu ves teden močno trudili, da je bila okolica lepo urejena, nekaj manjših del pa bo treba še dokončati, saj je preveč nagajalo muhasto majsko vreme. Predstavitve aktivnosti pa je vsestransko lepo uspela; tako šolskih dejavnosti kot dejavnosti športnikov. To tudi po svoje dokazuje, da se bodo v prihodnje lahko lepo odvijale prav na tej ploščadi tudi večje, skupne prireditve.

Ivan Sivec

Predsednik Sveta krajevne skupnosti Mengeš Peter Janežič je simbolično izročil večnamensko ploščad najboljšemu športniku Mengša Darku TISAJU

Nova uspela prireditev Modre ptice

Pet tisoč pogledov v nebo...

Kar navadili smo se že, da nas v dneh našega občinskega praznika presenetijo člani Modre ptice z vsakoletno, sedaj že tradicionalno prireditvijo v Radomljah. Na prizorišču — pristajalno vzletni stezi so člani Modre ptice pod vodstvom neutrudnega predsednika društva in ZOTK Janka Nagliča tudi letos pripravili imeniten mednarodni letalsko-modelarski miting. Da ta prireditev vzbuja čedalje večje zanimanje govori tudi podatek, da se je letos zbralo ob pristajalno-vzletni stezi kar 5000 občanov, ki so z zanimanjem zrl v nebo in spremljali razkošen prikaz letalskih veščin in modelarskih aktivnosti. V različnih panogah na mitingu so nastopili tudi štirje člani društva Modra ptica.

Prireditve, ki se je začela v izredno lepem sončnem vremenu, so se udeležili tudi predstavniki javnega in družbeno-

političnega življenja, sam nastop pa je pričel avstrijski navdušenec s prikazom preleta balona-zepelina. Pod nebo se

je povzpел zmajar iz društva Kavka (Kamnik) ter prikazal kombinirano motorno letenje in jadranje.

Posebno atraktivni so bili modeli avstrijskih in naših helikopterjev, ki so v zraku uganjali prave akrobatske elemente.

Veliko zanimanje so vzbudili tudi modeli reaktivnih letal italijanskih modelarjev; takšnih modelov doslej v Sloveniji še nismo videli, zato je razumljivo odkod tolikšno zanimanje.

V sklopu te pomoči organizatorji podčrtujejo zasluge Sob Domžale in Tosame z Vira, ki že ves čas kaže velike naklonjenosti tehnični kulturi.

Zanjo je lani ta DO tudi že prejela republiško priznanje. Navsezadnje pa ne gre spregledati tudi pomena, ki ga prireditve ima za povezovanje različnih narodov. Na tekmovalnjo so se zblížali italijanski, avstrijski in naši tekmovalci, saj je ob sklepu celo kanila kakšna solza. Tudi ta rezultat prireditve se uvršča v sklop onih razlogov, zaradi katerih velja to lepo manifestacijo tehnične kulture obdržati tudi v prihodnje...

Gledalci so se lahko navduševali nad nastopom padalcev in prikazom večšin letenja helikopterja, ki si ga je na tleh lahko ogledala šolska mladina. Helikopter je nazadnje popeljal na krajši ogled občine iz zraka predstavnike ekip iz vseh držav.

Našega letalskega — modelarskega mitinga so se udeležili člani iz vseh slovenskih klubov in dokazali, da tudi pri nas, čeprav počasi, skušamo slediti razvoju modelarstva v svetu.

Da je prireditev tako lepo uspela, gre v prvi vrsti zahvala prizadevnim organizatorjem Modre ptice, požrtvovalnosti delavcev, ki so pokazale razumevanje, nudile gmotno pomoč in omogočile, da je do mitinga sploh lahko prišlo.

...v zraku pa nešteto večšin in drznih akrobacij, ki so izvajljale aplavze številnih gledalcev.

Na mednarodnem modelarsko-letalskem mitingu je bila že na tleh prava paša za oči.

Dobrodošli v Domžalah

V domžalsko občino bo z vlakom bratstva in enotnosti pripotovalo okrog 10 gostov, nekdanjih gostiteljev naših izgnancev v Srbijo

Manifestacija bratstva in enotnosti pod nazivom »Vlak bratstva in enotnosti« je tradicionalna že od leta 1961, ko je na pobudo dnevnika Večer, odpeljal prvi vlak medvojne izgnance k njihovim gostiteljem v SR Srbijo in je letos že 17. po vrsti. Vlak je vezan na težke dni okupatorjevega nasilja iz leta 1941, ko je bilo izseljenih z nemško zasedenega ozemlja Slovenije okoli 9000 pregnancev v Srbijo, kjer so jih sprejeli prebivalci teh krajev na svoje domove.

Vlak bratstva in enotnosti je odsev stalnih prijateljskih vezi med bivšimi izgnanci iz SR Slovenije in njihovimi gostitelji v SR Srbiji, pri katerih so izgnanci našli svoj drugi dom in skupaj z njimi preživljali težave vojne vihre ter prenašali nadčloveške napore in trpljenje.

Vlak bo letos odpeljal iz Kraljeva oziroma Titovega Užica s približno 1700 potniki, 4. junija in prispel v Maribor oziroma Jesenice 5. junija. Vračal se bo 8. junija. Med potniki vlaka so v glavnem gostitelji medvojnih izgnancev ter njihovi najožji družinski člani (cca 1450), ob njih pa tudi predstavniki družbenopolitičnega življenja pobratenih občin in tehnično osebje vlaka (cca 250).

V tem času praznujemo v Sloveniji dan izgnancev 7. junij.

V ljubljanski regiji živi preko 40 družin medvojnih pregnancev, kateri bodo po sedanjih informacijah sprejeli čez 90 svojih medvojnih gostiteljev iz SR Srbije.

Vlak bomo v SR Sloveniji sprejeli, kar se da slovesno. Prvi sprejem vlaka bo že v Zagrebu, nato bo slovesen sprejem še v Krškem, kjer bo naše goste pozdravil predstavnik republike, prirejen pa bo tudi kulturni program.

Tudi na vmesnih postajah bomo gostom priredili tople in pristrčne sprejeme.

V Ljubljani bomo sprejeli okoli 90 gostov, na železniški postaji v petek, 5. junija ob 15.35 s pozdravnim govorom in kulturnim programom. Tu se bodo gostje srečali s svojimi gostitelji.

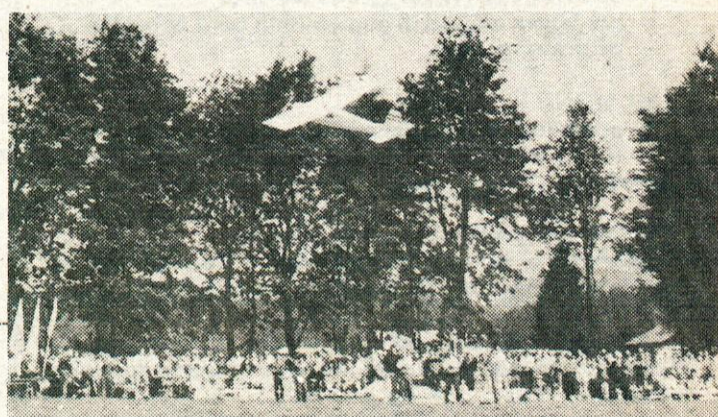
V soboto bodo OK SZDL organizirale celodnevna srečanja za goste in gostitelje in jih seznanili z gospodarskim in kulturnim življenjem občine ter tradicijami NOB.

Domžalčani bomo približno 10 gostov iz SR Srbije sprejeli 6. junija. Ta dan jih bo ob 10. uri sprejel predsednik Skupščine občine Domžale, ogledali si bodo tovarno Toko ter nato odšli na Krumperk. Tam si bodo ogledali muzejske zbirke, konjerejski center, jamarske zbirke ter Železno jamo, seveda pa bomo zanje pripravili tudi tovariško srečanje s pozdravom OK SZDL ter s kulturnim programom.

V nedeljo bo na željo gostiteljev organiziran izlet v Postojno.

V ponedeljek bodo gostje iz SR Srbije položili venec na grobnico narodnih herojev. Nato bo sprejem v Skupščini mesta Ljubljane in kosilo v DOMU JLA, kjer se bomo od gostov poslovili in jih pospremili na vlak, ki bo odpeljal ob 15. uri.

S tem bo sklenjen letošnji obisk tistih ljudi, ki so dali zavetja za brate v stiski, ko je bilo najhuje. Odpiramo jim svoja srca, ter jim izrekamo iskreno dobrodošlico »DOBRODOŠLI MED NAMI«.

Odločni v ohranjanju resničnih vrednot

V ospredju aktivnosti organizacije Zveze združenj borcev NOV v naši občini je bilo tudi v preteklem letu prizadevanje za uveljavitev politične vloge zveze borcev kot organizacije, ki je zrasla iz NOB, ki v sedanjih pogojih, skupaj z drugimi dejavniki, pod idejnim vodstvom ZK, tvori enotno fronto organiziranih socialističnih samoupravnih sil v naši družbi.

Zveza borcev se je uspešno vključevala v razreševanje bistvenih vprašanj samoupravne družbe s poudarkom na ohranjanju in razvijanju tradicij NOB, obenem pa je dosledno prikazovala in poglobljala kontinuiteto NOB, pridobljeno v težkih časih naše zgodovine in odločno nastopala proti vsem silam, ki zanikajo dosežke socialistične revolucije in samoupravljanja.

Skupaj je v organizaciji ZZB NOV 2121 članov, ki se aktivno vključujejo v družbenopolitično in samoupravno življenje svojih temeljnih okolij in občine kot celote. Na to kaže njihova aktivna prisotnost v organih družbenopolitičnih organizacij, samoupravnih organih krajevnih skupnosti in združenega dela, omenimo pa naj tudi, da je bilo skoraj 300 članov ob zadnjih volitvah izvoljenih v različne delegacije, zelo uspešni pa so tudi kot delegati družbenopolitičnega zbora, kjer sproti opozarjajo na nekatere probleme. Upoštevajoč starost članov ZZB v naši občini moramo ugotoviti, da je družbenopolitična aktivnost le-teh še zelo

velika, vse to pa se odraža pri različnih aktivnostih tako na družbenem, političnem in gospodarskem področju. Na njihovo pripadnost svoji organizaciji kažejo tudi zelo dobro obiskane in uspešno izpeljane konference krajevnih organizacij, pa tudi dober obisk letne skupščine občinske organizacije ZZB NOV kaže na enotnost in dobro delo te družbenopolitične organizacije.

V poročilu je prikazano uspešno delo Predsedstva, ki je sproti spremljalo in s svojimi predlogi, pripombami in stališči sodelovalo v življenju in delu občine, zelo aktivne pa so bile tudi posamezne komisije, ki so tekoče spremljale dogajanja vsaka na svojem področju, posebna skrb pa je bila namenjena socialni varnosti borcev in njihovih družinskih članov. Na skupščini je bila izražena velika pohvala glede sodelovanja z Zdravstvenim domom, obenem pa so delegati v razpravi opozorili na nekatere pomanjkljivosti, ki nujno terjajo večjo skrb širše družbenopolitične skupnosti za razreševanje

nje položaja slehernega člana ZZB NOV. Komisije so pri svojem delu dosegale zelo lepe uspehe, tako že 6. leto uspešno dela in vodi aktivnosti Komisija za Pot spominov NOB občine Domžale, katere posamezni člani so veliko prispevali, da so se med pohodnike uvrstili tudi mladi. OO ZZB NOV je po besedah sekretarja Republiškega odbora ZZB NOV Jožeta Božica uspešno sodeloval tudi z njimi, obenem pa je bilo v razpravi opozorjeno tudi na nasprotovanja in nestrinjanja članov ZZB NOV z nekaterimi najnovejšimi »afetami«. Borci so v razpravi poudarili svoje odločno nestrinjanje s tistimi, ki ne priznavajo vloge NOB in revolucionarnih pridobitev, poudarili pa tudi uspešno delo posameznih krajevnih organizacij ZZB NOV, kjer borci še marsikje predstavljajo temeljno aktivistično jedro. Želijo, da bi se čim večje število mladih vključilo v družbenopolitične akcije, kajti tako bi se v večji meri lahko zagotovili vzajemno in skupno razreševanje sprejetih programov. Program dela za leto 1987 je zelo obsežen in pester, njegova osnova pa je bila postavljena na skupščini ZZB NOV Slovenije, kakor tudi na 10. kongresu ZZB NOV Jugoslavije. Posebno skrb bodo tako kot doslej namenili krepitvi svoje družbenopolitične vloge, tako v temeljnih okoljih kot na občinski ravni. Njihova prizadevanja bodo namenjena vzgoji mlade generacije in oblikovanju njihove socialistične zavesti in njihovega pozitivnega odnosa do pridobitev NOB, odločno pa se bodo postavljali po robu vsem

pojavi, ki skušajo razvrednotiti NOB in pridobitve socialistične revolucije. Jasno in glasno se bodo izjasnjevali proti takim pojavom, obenem pa zahtevali sprotno, pravočasno in objektivno informiranje ne le njihovih članov, temveč vseh delovnih ljudi in občanov o aktualnih dogajanjih doma in v svetu.

Tako kot doslej bodo preko svojih organov posebno skrb namenili spomenišnemu varstvu, pri čemer bodo vztrajali, da se tudi tu ravna racionalno in stabilizacijsko, v največji možni meri pa bodo s svojimi prispevki skušali tudi v pisni obliki obuditi spomine na revolucionarna dogajanja v naši občini in tako mladim zapustiti ustrezno osvetljene in resnične opise dogodkov. Glede na kritično gospodarsko situacijo bodo še bolj kot doslej namenili pozornost socialni varnosti svojih članov in njihovih družinskih članov, še bolj bodo krepili stike z osnovnimi šolami, društvi in družbenimi organizacijami, obenem pa se tudi udeleževali slovesnosti, katerih namen je obeležitev pomembnih datumov iz zgodovine delavskega gibanja in NOB.

Na letni skupščini je bil sprejet tudi koledar spominskih dogodkov v letu 1987.

Tako poročilo, kot razprava na sami skupščini, sta potrditev uspešnega dela organizacije ZZB NOV, katere člani se bodo tudi v prihodnje aktivno vključevali v delo in življenje naših krajevnih skupnosti, združenega dela in občine.

V.

Vrhpolje pri Moravčah:

Z letne skupščine borcev na Vrhpoljah

Na nedavni letni skupščini krajevne organizacije zveze borcev NOV Vrhpolje pri Moravčah v občini Domžale, so borci ugotavljali, da so zastavljeni program dela v minulem obdobju uresničili. V ospredju je bilo izčrpno poročilo predsednika Toneta Peterka, ki že tretje leto izredno uspešno vodi krajevno organizacijo borcev. Iz njegovega poročila je bilo razvidno, da je organizacija, ki vključuje 49 članov opravila v preteklem letu vrsto nalog, zadolžitev, pri organiziranju proslav, spomenikov slovesnosti v domačem kraju in izven njega. Njeni člani delujejo v samoupravnih organih v družbenopolitičnih organizacijah in društvih v krajevni skupnosti in občini, čeprav je povprečna starost članstva že 70 let.

Skrbijo za socialno in zdravstveno varstvo med borci, obiskujejo bolne in ostarele v domovih, ter jih obdajajo s praktičnimi darili. Urejena je tudi skrb za bolne in socialne pomoči potrebne borce od zdravniške pomoči v borčev-

skem dispanzerju v Domžalah. Borci ugotavljajo, da mnoga delovna mesta zasedajo nesposobni ljudje, ki ne pustijo prostora strokovno usposobljenim kadrom. Tudi birokracija se razraščajo in večajo socialne razlike in neupravičeno

Posnetek z letne konference ZZB NOV Vrhpolje—Zalog

bogatenje posameznikov. To je odraz družbene nemoči, tako ugotavljajo borci. Borci se tudi sprašujejo, kako se je moglo zgoditi, da smo se toliko zadovoljili, kdo je zakrivil te dolgove. Enkrat že jasno in odgovorno poiščimo ljudi, ki so za to odgovorni v najvišjih forumih.

Borci na Vrhpolju se sproti dogovarjajo za reševanje različnih problemov, še posebej, ko gre za komunalno urejanje kraja in pomoči borcem. V preteklem letu je imel upravni odbor šest sej, katerih so se člani odbora redno udeleževali in aktivno sodelovali. Z enominutnim molkom so prisotni počastili spomin na štiri lani umrle člane. Slovesno je bilo ob sprejemu novih članov v borčevsko organizacijo, saj se je organizacija številčno povečala na 61 članov. Poudarjeno je bilo, da članstvo ne prinaša materialnih koristi, temveč le priznanje za delo med NOB.

Na skupščini je bilo navzočih 32 članov — borčevske organizacije, predstavniki krajevnih skupnosti in družbenopolitičnih organizacij, ter predsednik občinske organizacije ZZB NOV občine Domžale tov. Avbelj. Pohvalil je izčrpno poročilo predsednika tov. Peterka, obrazložil v nadaljevanju gospodarsko in politično situacijo doma in po svetu, prav tako je spregovoril tudi o priznavalninah, o možnostih oddiha v domovih. Pozval je člane, naj se poslužujejo možnosti letovanja, da bo dom v Banjolah še v naprej ostal zaprtega tipa. To bo omogočal boljše počutje vseh, ki tam letujejo. Možno je tudi zdravljenje v zdravilišču, če so za to podani zdravniški pogoji. V letu 1987 so si borci v letni

program zadali: potrebno bo aktivirati k delu v organizacijo mlajše člane, skrbeti za tesno sodelovanje z organi krajevnih skupnosti in družbenopolitičnimi organizacijami, kritično bo treba obravnavati družbene pojave (denimo razsipništva), boriti se za enakopravnost narodov in narodnosti, skrbeti za primerno socialno stanje članov borčevske organizacije in druge, borci naj bi se v večjem številu udeleževali raznih srečanj kot so na Taboru nad Ihanom, srečanje v Zlatem polju, zbora aktivistov v Komendi in srečanje internirancev na Ljubelju. Po končani letni skupščini je bilo v prostorih Podružnične osnovne šole na Vrhpolju še tovariško srečanje.

Jože Novak

Rože kradejo, mar ne?

V minuli številki smo pisali o kraji časopisov, danes moramo o kraji rož...

V ponedeljek, 25. maja 1987 nas je poklical uslužbenec domžalske železniške postaje in povedal, da je v minuli noči izginilo z oken postaje precej rož, ki krasijo ta naš vsi bolj urejen družbeni objekt.

Res, sramota, pravzaprav mestna sramota. Zaradi rož nemara ne bo nobenega policijskega pregona, tudi če bi slučajno našli tega nočnega tatu.

Skoda je tem večja, ker je železniška postaja v Domžalah mestu v okras. Pravočiten je trud osmero železniških delavcev za postajo, za njeno okolico, red, čistočo, hortikulturo. Za to skrb so tudi že prejeli naše priznanje Zlati slamnik. Sedaj pa to...

Kaj naj napišemo ob tem? Nič! Morda le to, da so poleg mnogih poštenjakov, tudi mnogi tatje del našega (domžalskega) vsakdana...

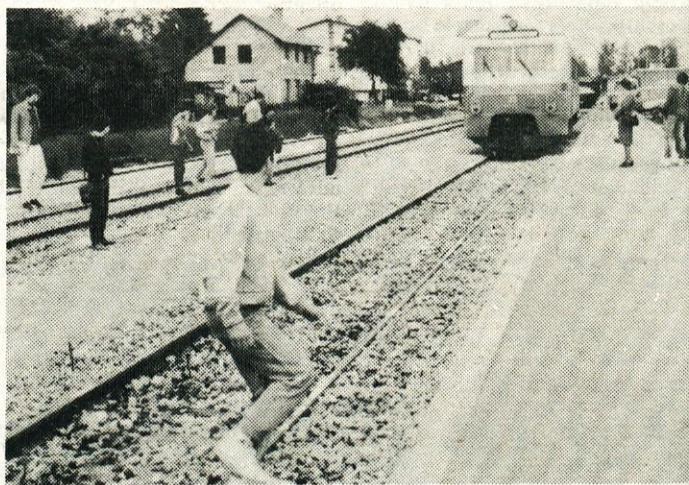
Domžalski železniški utrip

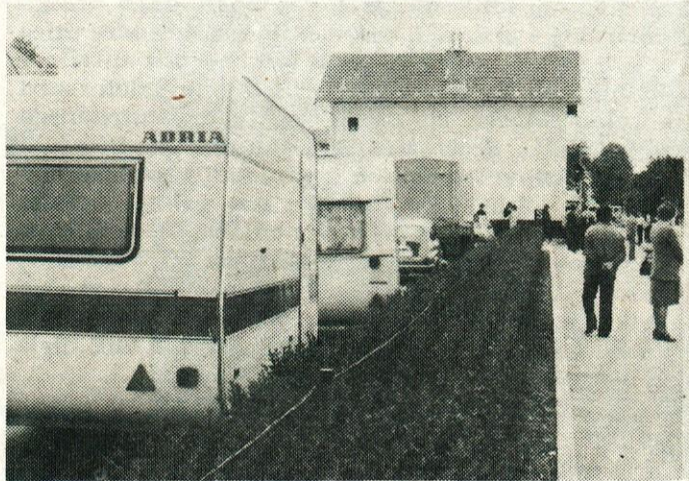
Peron domžalske železniške postaje je postal zgled urejenosti in čistoče ter je v ponos mestu in — železniškim delavcem, ki skrbijo za naš komunalni objekt...

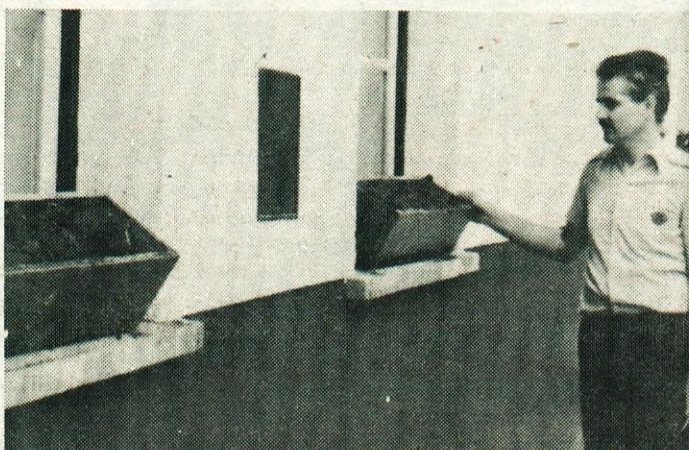
Nevarnost prve vrste — mnogi šolarji OŠ Vencelj Perko ter druga domžalska mladina uporabljajo nezavarovan prehod preko proge vsak dan ter se tako izpostavljajo velikim nevarnostim

Najbolj živahno je na domžalski železniški postaji od štirinajste do šestnajste ure...

Na bližnjem parkirišču parkirajo mnogi občani iz objekta SPB-1, čistijo avtomobile, za odvržene smeti pa se ne menijo. Je pa hkrati parkirišče, ki je namenjeno za parkiranje avtomobilov potnikov na železnici tudi urejeno celotno parkirišče za prikolice. Čigave so? To bomo ugotovili, ko jih bomo bržkone odvekli na odpad na Kolčevo. Lastniki se bodo že oglašili...

Železničarji so doživeli tudi to: krajo rož... Toliko skrbijo za lepo podobo postaje, potem pa... No, pristojni za to so na delu...

DELAVSKA UNIVERZA DOMŽALE KOLODVORSKA 6, 61230 DOMŽALE

Tečaji tujih jezikov — angleščina/nemščina poletni semester — junij, julij, avgust

Delavska univerza Domžale razpisuje 14-dnevne intenzivne tečaje angleščine in nemščine za:

UČENCE 8.r. OSNOVNE ŠOLE:

- ponovitev slovnice in priprava na popravni izpit
- obnova in utrditev snovi za prehod na pouk tujega jezika v usmerjenem izobraževanju.

SLUŠATELJE VIŠJIH IN VISOKIH ŠOL

- obnovitev bistvenih zgradb slovnice
- predelava nekaterih pomembnih beril učbenika
- priprava na izpit.

MLADINO IN ODRASLE

- ponovitev dosedanjega znanja tujega jezika
- študij lekcij, ki obravnavajo aktualne dogodke na popotovanjih.

Kotizacijo vplačajo slušatelji pri vpisu.

Informacije in vpis je vsak dan od 6.—14. ure in popoldne: ob ponedeljkih, sredah in četrtek do 16. ure.

Delavska univerza se zahvaljuje slušateljem za izkazano zaupanje in jih vabi, da se pravočasno prijavijo za tečaje.

Delavska univerza
Domžale

Boljša komunalna urejenost

Že kar nekaj let je minilo, odkar se je iztekel prvi referendum, s katerega pridobitvami so bili delovni ljudje in občani krajevne skupnosti Dob zadovoljni. S sredstvi, ki so jih zbirali 5 let, so zgradili oz. asfaltirali nekatere ceste, urejeno je bilo pokopališče, krajevna skupnost je dobila novo avtobusno postajo in še katero investicijo bi našli v uresničenem samoprispevku. Tudi prispevek, izglasovan ob občinskem referendumu, že daje obilne sadove, saj ima KS nove prostore, v katerih sta našli mesto tudi knjižnica in mladinska organizacija, zgrajena je bila in že urejena mrliška vežica, okoli katere trenutno urejajo okolico, nov videz dobivajo ceste, omeniti pa je potrebno tudi vpliv regulacij, melioracij in komasacij, ki krajevni skupnosti ne dajejo le novega videza, temveč prinašajo več kvalitetne kmetijske zemlje in več hrane za vse.

Tudi sicer je KS Dob v zadnjih petih precej napredovala, tako tudi na področju širjenja KS, saj v tem naselju iz dneva v dan rastejo nove stanovanjske hiše, pred nekaj leti je bila zgrajena nova trgovina, športniki pa v okviru V.D. Partizan Nogometni klub urejajo igrišče, kjer so našli svoj prostor tudi balinarji. Del kraja, zlasti Turniš, pa se je v okviru V.D. Partizan lotil organizacije mučarske rekreacije, kar mu lepo prispelava. Če sem prištejemo še prireditev Kulturnega društva Jožef Virk, ki je uredilo tako letno gledališče, kot novi kulturni dom, potem lahko ugotovimo, da je bilo v Dobu mnogo narejenega, v vsem pa so uspešno s sredstvi in s prostovoljnimi delom, zlasti pa z veliko dobre volje sodelovali vsi občani.

Ves ta razvoj pa narekuje tudi še nadaljnji razvoj krajevne skupnosti na komunalnem področju, saj bo potrebno več kot kadarkoli doslej graditi z lastnimi sredstvi. Tega se vseskozi zavedajo tudi v Dobu, saj so svoj zelo ambiciozni rednoročni plan postavili na temelje samoprispevka, o katerem bodo glasovali

14. junija 1987.

Stekla je široka akcija, v kateri so bili poleg sestankov družbeno-političnih organizacij sklicani tudi bori delovnih ljudi in občanov, tudi na posameznih območjih,

dokončno pa so bili sprejeti programi na zborih v Dobu, ki so bili dobro obiskani. Razprave so pokazale, da se vsi krajanje zavedajo, da bo plan KS izpolnjen le v primeru izglasovanega samoprispevka, ki je tudi pogoj za pridobitev drugih sredstev. Tako je bil oblikovan in sprejet program, po katerem bodo:

— prebivalci naselja Dob in lastniki nepremičnin glasovali o samoprispevku za izgradnjo kanalizacije v naselju Dob v višini 1,5% iz OD za obdobje 5 let in enkratnem prispevku 350.000 din na stanovanjsko enoto oz. gradbeno parcelo. Investicijska vrednost izgradnje kanalizacije znaša 791.427.841, iz samoprispevka bo zbrano 291.000.000 din, razliko v znesku 500.427.841 bo prispevala SKIS.

— prebivalci celotnega območja KS Dob bodo glasovali o samoprispevku za izgradnjo komunalnih in drugih objektov (po srednjeročnem planu razvoja KS za obdobje 1986—1990) v višini 0,5% iz OD. Iz teh sredstev se bo financirala izgradnja: asfaltiranje nekaterih ulic, rekonstrukcija križišča in mostu pri Gasilskem domu v Dobu, preplastitev klanca na Gorjušo, zgraditev javne razsvetljave v vseh naseljih, ureditev odtočnega kanala iz Turniš proti Rovščici, izdelava načrta za kanalizacijo Česenik Turniš, ureditev parka spominov in trim steze nallazacijo Česenik Turniš, ureditev parka spominov in trim steze

ter sofinanciranje izgradnje športnih objektov po planu TVD Partizan.

priključitvi dela krajevne skupnosti Krtina naselji Žeje in Trojica h krajevni skupnosti Dob.

Skupna investicijska vrednost je 182.760.000 din, od tega naj bi s samoprispevkom izorali 45.000.000 din.

Referendum se je pripravljaj dalj časa, kajti samoupravni organi in družbenopolitične organizacije so želeli, da se delovni ljudje in občani zavestno odločijo, da je

samoprispevek nujnost, če želijo nadaljnji napredek in razvoj krajevne skupnosti Dob.

Tako samoupravni organi kot družbenopolitične organizacije zato pričakujejo, da se bodo delovni ljudje in občani v NEDELJO, 14. junija 1987 odločili »ZA« in s tem dokazali, da so pripravljeni tudi v tej težki situaciji z lastnimi prispevki graditi in razvijati svojo krajevno skupnost, svoj kraj in si tudi tako zagotoviti svoj boljši jutri.

V hram Rožice na glasbeno matinejo

Na prihajajočo glavno turistično sezono so gostinske delovne organizacije in seveda tudi zasebniki različno pripravljani. Že nekaj let velja v občini pravilo, da se morajo gostinci med seboj dogovoriti glede letnih dopustov, tako da ne bi bilo hkrati zaprtih preveč gostinskih lokalov na istem območju in bi se kaj slabo kazali v svoji prirojeni gostoljubnosti, pa tudi turistični iztržek bi bil še slabši. Pri tem se gostinske organizacije oz. zasebniki znajdejo različno, nekateri pa kljub vsemu še naprej sredi viška sezone koristijo tudi svoj dopust. Napisa na vratih: Zaprto od 1. julija do 1. avgusta ali celo od 15. julija do 15. avgusta je še kljub vsemu nekaj običajnega.

V menseškem hramu Rožice letos vsekakor ne bo tako. Delavci tega lokala se močno prizadevajo, da bi tudi sami na kak način obogatili turistično sezono, seveda pa bo hram tudi vso glavno turistično sezono odprt, celo ob nedeljah.

Začelo se bo že pred dnevom mladosti, ko bodo s pomočjo delovne organizacije Ljubljanske mlekarne pripravili poskušno sladolevod in na sploh mlečnih izdelkov. Ob tem bo v hramu Rožice tudi poseben program, ki ga bodo izvedli člani ansambla Nagelj in humorist Franc Pestotnik. V to se bo vključil tudi II. program Radia Ljubljana, tako da resnično ne bo šlo samo za obrobno prireditev.

Glavna popestritev v Mengšu v času viška poletne turistične sezone pa bodo glasbene matineje.

Nekaj podobnega se onkraj Karavank odvija že vrsto let, pri nas pa je to vsekakor novost. Vsako nedeljo dopoldne bodo v juliju in avgustu pred hramom Rožice nastopili priznani glasbeniki oz. ansamblji, od domačih do zabavnih. Igrali bodo od desete ure do polnoči. Dogovorjeni so že z ansamblom Marelja, Stoparji, z ansamblom Nika Zajca, nastopila bosta kitarist Hrvini Jakoncic in harmonikar Alojz Dolinar, dogovarjajo pa se tudi z znanimi imeni zabavne glasbe.

Hramu Rožice nekateri pravijo tudi glasbeno središče. To bodo potrdili tudi s tovrstnimi prireditvami, ki bodo tekale devet nedelj v juliju in avgustu, ob vsem pa bodo »pogrnili« še kaj drugega, od posebne ponudbe sladolevodov naprej. Naj ne izzveni tole kot reklama za lokal, ampak kot primer, kako se da zanimivo in svojsko popestriti glavno turistično sezono. Pri nas se ob tem še vedno prevelikokrat bojimo, da bi kdo zaslužil kakšnega jurja več, pri tem pa niti ne upoštevamo, da gre v bistvu za dodatne stroške, ki se sicer gostincem na koncu slej ko prej morda le povrnejo, morda v nekaj letih, upoštevati pa tudi moramo, da bo za marsikakšnega domačega in tudi tujega turista glasbena matineja prava nedeljska poslastica, posebno če mu je takšna glasba všeč, na sončni strani Alp pa smo znani tudi po tem.

I. Sivec

V. Kurirčkova torba v OŠ Janko Kersnik Brdo pri Lukovici

Učenci so ob sprejemu Kurirčkove torbe na Brdu pri Lukovici pripravili prirčen kulturni spored.

Kurirčkova torbica na OŠ Janko Kersnik Brdo

Če pogledam skozi okno, zagledam drevesa, katerih listi se nenehno pozibavajo v vetru. Nato se še ozrem k cveticam, ki se sklanjajo nad travo in se šepetaje pomenkujejo z njo. Kako je vse lepo in mirno!

Kar verjeti ne morem, da so še pred dobrimi 45 leti tu pokale puške, ter poštošile polja in gozdove, da so umirali možje in fantje, celo otroci in potem pogumno umirali za našo domovino in svobodo. Bili so zares pogumni ti mladi kurirji, ki so svojo otroštvo in mladost darovali za mir in svobodo.

Tudi mi smo mladi, vendar nam ni treba hoditi po skrivnih poteh in prenašati pošto od komandanta do komandanta. Kljub temu se radi spominjamo teh junakov in v ta spomin nosimo Kurirčkovo torbico od šole do šole ter jo z vsemi častmi in slovesnostmi predajamo drugim pionirjem.

Tudi na naši šoli smo za prihod Kurirčkove torbice pri-

pravili slovesnost. Program se je pričel s prihodom skupine pohodnikov, ki je odšla iz Radomelja »po poteh tovarištva in spominov« in prispela na Brdo. Bilo jih je preko sto. Na čelu pa so korakali nekdanji kurirji, partizani s titovkami na glavah. Prišli so naši stari znanci, Lojko, Vulkan, Hafner. Za dobrodoščilo in pozdrav smo jim veselo zaploskali, pevski zbor pa jim je zapel koračnico.

Sledila je proslava. Govor, pesem, recitacije, folklor in seveda težko pričakovana Kurirčkova torbica. Prikazali so se pionirji Radomeljske čete z zastavami in nageljkami v rokah. Z geslom so torbico predali našim pionirjem.

Prebrali smo pismo predsedstvu, z vsebino, naperjeno proti nesmiselnemu oboroževanju, z željo po miru in uspešnem reševanju ekološkega vprašanja.

Prispela je tudi lokalna Kurirčkova torbica iz Krašnje, Blagovice s svojimi željami.

Spregovorili so tudi »ta pravi« partizanski kurirji. Radi smo jim prisluhnili, saj nam zmeraj povedo kakšno zanimivo dogodivščino. Za uvod v zabavni del nam je šolski »bend« zaigral par veselih, zagorel pa je tudi kres.

Naše goste — pohodnike smo pogostili in povabili na ples.

Pionirski štab naše šole je odnesel Kurirčkovo torbico naprej in sicer najprej do Kurirske postaje 69 na Prevojah, kjer smo dobili na naše pismo dragocen pečat te postaje, nato pa smo jo odnesli na Bobovnik, kjer smo je predali pionirjem OŠ Moravče.

Pionirski odred Tomaža Novaka-Sreča

Delovnim organizacijam!

Inštruiram uporabo IBM PC računalnikov in aplikativnih programov: LOTUS 123 — za urejanje tabel in poslovno grafiko.

Professional Editor — za urejanje teksta. Informacije po tel.: 721-427 (od 16. ure dalje).

Ana Medved — dobitnica srebrnega priznanja najboljšemu mentorju

Mlade skušamo razumeti...

V letošnjem letu smo v okviru dneva mladosti mladinci podelili srebrno priznanje najboljšemu mladinskemu mentorju oziroma mentorici. Knjižno nagrado in pa samo priznanje je dobila mentorica osnovne šole Josip Broz Tito — ANA MEDVED. Učiteljica zgodovine, družbeno moralne vzgoje, voditeljica podaljšane bivanja mi je v razgovoru prav skromno priznala, da se v bistvu pravzaprav ne spominja več, koliko časa je že mentorica mladine; šele po daljšem času in po temeljitem izračunavanju sva ugotovili, da je mentorica mladine že dobrih 13 let — kolikor časa tudi že uči.

Naj kar preden vam zastavim vprašanje glede samega mentorstva povprašam o delovanju mladinske organizacije v vaši osnovni šoli... Kako deluje, kako aktivni so vaši mladinci, kaj delajo itd.?

Resda je veliko odvisno od delavnosti mladincev, toda tudi mentor je pomemben, saj mora prav on dati mladincem usmeritev. Naša mladinska organizacija si je svoj delovni načrt zastavila že v začetku šolskega leta in sicer glede na to, kaj predlagajo mladinci sami. Tako v večini izvajamo razne delovne akcije — urejamo okolico šole, sodelujemo v čistilnih akcijah. Seveda je poleg dela potrebna tudi zabava, zato organiziramo ples, pa tudi na raznih tekmovanjih sodelujemo...

Vemo, da ste na teh tekmovanjih zelo uspešni... Tako ekipa, ki je sodelovala na kvizu »Domžale v NOB« kakor tudi tekmovalci na kvizu »Veseli v mladosti« so zelo dobro odrezali. Prav gotovo so bile za tak uspeh potrebne temeljite priprave in pa tudi vaše delo. Toda bolj kot vaše delo me zanima kako mladince pripravite do dela?

Mladi morajo sami prihajati na plan s pobudami in idejami. In tisto, kar potem predlagajo, tudi delamo. Seveda pa je potrebno pravo delo, nato šele

zabava. Prav gotovo pa jih pritegne raznolikost dela, pa tudi samo delo jim moraš na pravi način prikazati, pa vsak rad vse postori.

Kako pa kaj finance v vaši osnovni organizaciji?

S tem so pa vedno problemi... Mi v bistvu svojega denarja niti nimamo. Članarine ne pobiramo, tako da so naš edini finančni vir prav papirne akcije, pa tudi ob raznih koncertih naberejo nekaj, vsaj na tistih, katerih organizatorji smo mladinci bili...

Nekaj pa smo tudi zaslužili z družbenoprodukivnim delom — učenci so odšli v delovno organizacijo Tosama popoldne

delat in tako so s tem denarjem pokrili stroške vajele.

Biti mentor je težko. Naloga mentorja je predvsem, da mladince usmerja, da jim pomaga, kadar jim je pomoč potrebna, ne pa da mladinsko organizacijo vodi in hodi s pobudami na dan. To naj prepusti mladini.

Na kratko ste nam predstavili samo delovanje mladinske organizacije in hkrati že napeljali nekaj misli na to, kakšen naj bo dober mentor.

Kako to delo vpliva na vaše osebno življenje in pa kakaj se vam zdi delo mentorja težko?

Naj najprej odgovorim na to zadnje vprašanje. Delo mentorja je težko, ker morajo mlade razumeti in se v bistvu spustiti na njihovo raven, obenem pa ostati na svojem. To seveda mnogim ne uspe.

Na splošno mora dober mentor mlade razumeti!

In še odgovor na prvo vprašanje: Prav gotovo vpliva to delo v mladinski organizaciji na moje osebno življenje, saj se vse premalo posvetim družini.

Današnje priznanje vam je prav gotovo prineslo novo spodbudo in pa nov elan za delo z mladimi.

Z mladimi mislim še delati, vsaj dokler ne bom čutila prepada med generacijami...

S tovariščico Medvedovo bi lahko še klepetali pa naju je čas priganjal in tako sva se morali res kmalu posloviti. Da pa je moje pisanje pristno in pa da velja res vsa hvala tov. Medvedovi pa naj priča že to, da je bila prav ona moja učiteljica in pa seveda mentorica.

Nataša Velkavrh

GLASBENA ŠOLA DOMŽALE

Vpišite se v Glasbeno šolo!

Glasbena šola Domžale bo v šolskem letu 1987/88 sprejela nove učence v naslednje skupine:

DOMŽALE:

— učence za pouk pripravnice (učenci 1. razredov osnovne šole),
— 25 učencev v 1. razred nauka o glasbi — priprava za instrumentalni pouk (končan 1. razred osnovne šole).

Sprjemni izpiti bodo v ponedeljek, 22. in torek, 23. junija 1987 od 16. do 18. ure v Glasbeni šoli Domžale.

MENGES

— učence za pouk pripravnice (učenci 1. razredov osnovne šole),
— 25 učencev v 1. razred nauka o glasbi — priprava za instrumentalni pouk (končan 1. razred osnovne šole).

Sprejemni izpiti bodo v torek, 23. junija 1987 od 16. do 18. ure na oddelku Menges.

Na ostalih oddelkih Glasbene šole Domžale v šolskem letu 1987/88 ni vpisa.

Karl Štrukelj

Karel Štrukelj, ki bo v letošnjem letu dopolnil 76 let, je bil rojen v Dobu pri Domžalah »Pri Udančku« v številni družini, kjer je bilo deset otrok.

Osnovno šolo je obiskoval v Dobu, poklicno pa v Domžalah, kjer se je pri ključavničarskem mojstru Francu Končanu izučil za ključavničarja. Pol leta je nato ostal še pri Končanu, nakar je odšel k vojakom, kjer je vozil motor s prikolico po bližnjih in daljnih krajih, kjer je pač vojska imela svoje postojanke. Po opravljeni vojaški službi se je zaposlil na Viru pri mojstru Zemanu, kjer je sedaj Zajčeva avto delavnica in tam približno dve leti izdeloval okovje za pohištvo. Nato je šel v Kamnik, kamor se je preselil mojster Zeman, (ki se mu je pridružil še mojster Gregorčič), in tam ostal še približno leto dni. Nato se je zaposlil pri kleparskem mojstru Francu Premku v Mengšu, kjer je bil zaposlen do leta 1937. Njegova zadnja in najdaljša zaposlitev je pa bila v tovarni Induplati v Jaršah, kjer je bil zaposlen celih 32 let, vse do upokojitve.

Po vojni je bilo veliko dela in to največ pri popravilih strojev za predilnico. Da stroji niso stali, je bilo treba velikokrat delati po 10 ali 12 ur dnevno, prosti takorekó niso bili vse nedelje. In ko so delavci sedli k strojem, je bilo v glavnem vse urejeno.

Karel pa ima tudi veliko ljubezen do petja, saj je že kot 18-leten fant pel v Dobu, kasneje pa tudi vrsto let pri cerkvenih pevcih v Domžalah, ki jih je vodil pokojni organist Jože Jezeršek. Od kar je bil zaposlen v Jaršah je najprej pel v zboru »Lipa«, ki ga je vodil pokojni zborovodja Rudolf Božič, kasneje pa pokojni zborovodja Ciril Vremšak. V zboru tovarne Induplati je sodeloval do leta 1970. Od leta 1970 dalje vseskozi sodeluje in poje pri Moškem pevskem zboru Društva upokojencev Domžale. Pri tem zboru je nadvse vesten in prizadeven; nikoli ne manjka, tako na vajah, kakor tudi na številnih nastopih.

Koliko lepih pesmi je prepel še na vasi v Dobu, kjer je živel do leta 1938, ko se je poročil z leto dni mlajšo ženo Ivanko Bajec. Nešteto pesmi je pa prepel še, ko je pel v Domžalah, pa v tovarni Induplati, pa sedaj pri upokojenskem pevskem zboru. Veliko veselih, še več pa žalostnih pesmi se je zvrstilo, ko je pel na številnih zadnjih slovesih pokojnih. Poleg Domžal, Mengša ter bližnjih in daljnih krajev kot Krašnja, Blagovica, Stranje, Sentjakob, in še in še je pel. Z veseljem se spominja tudi letošnjega nastopa, ko so upokojenci zapeli dolgoletnemu pevcu njihovega zbora Tomažu Smoletu, ki je letos praznoval častitljivo 90-letnico. Pri upokojenskem zboru sedaj že

najdlje sodelujejo Ivan Loboda, Ivan Dimc, Janko Torelli, Gabrijel Armeni, potem je že kar on na vrsti. Vseskozi poje bas in to zelo uspešno, čeprav je leta 1950 pretrpel operacijo v grlu. Redno se udeležuje tudi izletov upokojencev tovarne Induplati Jarše, saj se na teh srečanjih spominja dolgoletnega dela v tej tovarni pa tudi lepih doživetij. Ko je bilo leta 1952 toliko snega, je moral kar šest tednov peš hoditi v službo.

Najprej sta z ženo 2 leti stanovala pri Sršenu, nato pri Lojzetu Pichlerju v Domžalah, od tam sta se pa preselila v Študo, kjer sta pri Brileju stanovala 16 let. Sedanja hiša v Domžalah na Krožni cesti sta z ženo zgradila leta 1958.

V zakonu z ženo Ivanko se jima je rodila hčerka Silva, in sin Drago, ki je strojnik v Papirnici na Količevem.

Tako hčerka Silva kot zet Ivo rada prepevata in sta oba člana pevskih zborov. Sinu Dragotu sta se v zakonu rodila hčerka Maja, ki je frizerka in sin Matej, ki obiskuje stekovno šolo.

Kako se pa kaj počutite, ko imate v bližini podjetje Avtoservis?

»Priznati moram, da ne najboljše, saj ima človek rad mir. Odkar ima podjetje čistilno napravo, je boljše. Veliki šotor, ki so ga postavili nam pa pobere vse sonce, saj prav zaradi tega ne more rasti potrebna zelenjava, ki jo potrebuje žena za svoje potrebe.«

Karlu Štruklju vestnemu in dolgoletnemu pevcu želimo, da bi še naprej tako z veseljem prepeval in bogatil zakladnico naših lepih slovenskih pesmi. Predvsem pa mu želimo seveda zdravja.

Tone Ravnikar

Veseli večer v moravškem gledališču

pa ne samo zaradi tega, ker so me povabili na uprizoritev komedije Marjana Marinca POROČIL SE BOM S SVOJO ŽENO, ki je po svoji vsebini veseloigra, igrana že mnogokrat v vseh krajih po Sloveniji, temveč predvsem zato, ker je po daljši kulturni pauzi nova dramska skupina iz Moravc prišla v dvorano skoro vse moravsko prebivalstvo.

Zabavali smo se, da je bilo veselje gledati. Kaj bi se ne; izvajalci so bili sami domačini, ki so bili v svojem interpretiranju domači in originalni. Tudi tremo so hitro odgnali ter se v vloge po amatersko prav dobro vživeli. Kako naj bi se od devetih nastopajočih koga poudarili, saj so bili vsi pohvale vredni. Božena Jan, ki je lani v novembru ustanovljeno dramsko skupino uigrala od letošnjega februarja dalje in v borih treh mesecih postavila na oder delo, ki bi zahtevalo morda še malo profesionalnega, »šlifa« in tako zadovoljilo tudi bolj kritičnega gledalca. Malo več pozornosti bi bilo treba morda posvetiti dikciji, melodiki jezika in naravnosti interpretiranja.

Razsvetljava je bila vsebinsko manj sinhronizirana in akcentirana. Nekaj je potrebno posebej ugotoviti, da se občinstvo znova vrača v dvorane, da se želi razvedriti ob prirčni igri domačih skupin in ta posluh je imela moravska mladina, ki se je zbrala, brez prisile, sama od sebe in z mnogo navdušenja uspeša z dramskim delom pred najbolj zahtevno in kritično domačo publiko. Aplavzi so bili iskreni in so veljali tudi vsem tistim za kulisa-mi, ki so jih ob koncu predstave igralci pripeljali na oder.

Ko sem prisluškoval razhajajočemu se občinstvu ob zaključku, sem slišal same pohvalne besede in želje, da bi se še večkrat predstavili s kakšnim delom na domačem oderu. Čeprav sem moral skozi celo predstavo stati na eni sami nogi, dvorana je bila namreč nabito polna, sem se vračal domov dobro razpoložen.

Rad sem pristal že vnaprej, da se bom udeleževal tudi drugih prireditev v Moravčah, saj dober vzgled vleče. Pa tudi sicer se med Moravčani človek dobro počuti. Dolina je sama po sebi lepa in morda še najmanj izumetničeno civilizirana, manj umazana in industrializirana kot marsikatera druga. Vse to se odraža v ljudeh in njihovem delu ter v kulturni dejavnosti. Največje presenečenje pa je, da je bila prisotna mladina v velikem številu in ji je ta večer predstavljal morda dogodek, ki bo imel svoje globlje posledice.

Marsikdo se bo morda že jutri odločil za sodelovanje v kulturnem življenju domačega kraja. To pa bo tudi najsvetlejši dosežek in priznanje kulturnim delavcem na Moravškem.

Ivo Kranjc

Da se da tudi brez profesionalnega tajnika organizirati uradne ure, ki so deležne precejšnjega obiska in tudi pohvale krajanov so dokazali v krajevni skupnosti Dragomelj-Pšata. Levji delež pri tem imata sicer predsednik sveta Janez Kopač ter Kristina Krivec, tajnica KS, ostali jima pač pomagajo, kolikor morejo. Marsikaj se je spremenilo, premaknilo na bolje, tudi denarja je nekaj več kot včasih, le prave zagnanosti vseh, ne le peščice krajanov manjka. Seveda pa tudi brez problemov niso, le da se zavedajo, da jim bodo največ in najhitreje rešili z lastnim delom. In tega ni bilo niti v preteklosti, niti sedaj malo, poudarja predsed-

Iz KS Dragomelj — Pšata:

S skupnimi močmi

nik skupščine tov. Miro Avbelj, ki je že pozabil na dni, ko je bil brez vsake funkcije. Radi pabi še marsikaj. Tako se pripravlja projekt ceste Dragomelj-Pšata, kjer naj bi bil tudi pločnik za pešce, tudi nekaj svetilk javne razsvetljave bo še potrebno postaviti, vendar so prepričani, da jim bo to uspelo že do konca letošnjega leta. Na Pšati priklopljajo telefone, zapeli bodo tudi v Biščah, pa tudi v Dragomlju jih že težko pričakujejo. Zadovoljni so, ker je bilo ugotovljeno, da imajo urejeno področje SLO in DS, le s pokopališčem v Šentpavlu ne morejo biti zadovoljni. Ne gre in ne gre z dogovarjanjem, čeprav je z njihove strani resnično dovolj pripravljenosti. Tudi cesto iz Dragomlja proti Šentpavlu bo treba še posebej pozorno urediti, saj je v bližini ribogojnica, zato bo potrebna skrb namenjena čistilnim napravam. Že v primeru majhne nepravi-

vilnosti se lahko ribogojnici povzroči precejšnja materialna škoda. Tudi okoli šole bodo še marsikaj postorili, nekaj kar predsednik sveta in predsednik KK SZDL, saj ju ni strah konkretnih aktivnosti; še celo rajši jih imata kot brezplodne sestanke.

Z odzivom vseh krajanov niso najbolj zadovoljni, zato bodo poskušali z drugimi oblikami. Tako je bil sprejet dogovor o sklicu vseh krajanov Pšate, nalogo je prevzel Drago Grčar, predsednik krajevnega organizacije SZDL, ki naj bi oblikovala krajevni odbor SZDL in

preko njega s svojimi delegati bolj aktivno sodelovala tako v družbenopolitičnih organizacijah kot samoupravi. Z delom delegatov niso najbolj zadovoljni, še najbolj pohvalijo delegacijo, ki pokriva vzgojo in izobraževanje ter drugo dejavnosti, z ostalimi se bo treba pogovoriti.

Pripravljenosti je dovolj, tudi denarja je nekaj, zato v krajevni skupnosti Dragomelj-Pšata računajo na uresničevanje zastavljenih ciljev; le še več sodelovanja in potrebo vseh, ne le nekaterih.

NOVE AKTIVNOSTI

»Sprejem pravil krajevnega organizacije SZDL Krtina je ena od osrednjih nalog za zagotovitev normalnih pogojev in pravilnosti delovanja krajevnega organizacije,« so zapisali v uvodnem tekstu k osnutku pravil, ki jih je na svoji seji obravnavalo Predsedstvo krajevnega organizacije SZDL Krtina. Lotilo pa se je tudi vrste drugih problemov, ki niso pomembne le za delo te družbenopolitične organizacije, temveč tudi vseh delovnih ljudi in občanov na tem koncu naše občine. Tako bodo oblikovali krajevno konferenco SZDL, predlagajo tri stalne odbore (odbor za kadrovska vprašanja in volitve, odbor za razvijanje revolucionarnih tradicij in proslave ter odbor za informiranje), ki naj bi prispevali k boljšemu delu te organizacije. Pripravili so že tudi nekatere kadrovske predloge, ki jih bodo potrdili na seji konference v mesecu juniju.

Veliko besed je bilo namenjenih tudi uresničevanju sprejetih planskih dokumentov, za katere so ponovno ugotovili, da so brez sa-

moprispevka ali drugega pravega splošnega območja neuresničljivi, zato bo potrebno čimprej v akciji. Zavedajo se, da trenutne razmere za referendum niso najugodnejše, zato si bodo skušali pomagati tudi z oblikami, poudarjajo pa, da bodo deleža krajanov ne bo predvsem boljše urejene komunalne infrastrukture. Največ je bilo govora o vodovodnem omrežju, tudi marš, katera cesta bi potrebovala asfalt, no prevleko, velika potreba pa tudi nov dom za potrebe krajevnega skupnosti in družbenopolitične organizacij. Prostori v šoli, kjer bili gostje tudi tokrat, so primerni za večje sestanke, medtem ko primernih prostorov za tajnikarja nujno potrebujejo, za sestanke samoupravnih organov ni.

Pogovor je stekel tudi o pripravi sprememb in dopolnitev statuta krajevnega skupnosti, ki je bil sprejet na seji skupščine že v letu 1979. Pripravili bodo osnutek in dali v javno razpravo ter tudi tak način skušali zainteresirati krajanje, da sodelujejo.

Organizatorjem javnih prireditev

Kljub lanskoletni objavi določil za izvedbo javnih prireditev Občinskem poročevalcu ponovno ugotavljamo, da organizatorji javnih prireditev le-te priglašajo prepozno ali pa sploh ne.

Da ne bi prihajalo do neljubih ukrepov proti organizatorjem javnih prireditev, posredujemo v zvezi s tem informacijo o določenih prirediteljev.

Javno prireditev (ples, veselice itd.) je potrebno prijaviti najmanj 5 dni pred nameravano prireditvijo. V priglasitvi oz. vlogi za izdajo dovoljenja je potrebno navesti podatke o organizatorju prireditve, naslov prireditve, kraj, trajanje, čas (začetek, konec), datum, ime in priimek odgovorne osebe ter poimenski seznam redarjev.

Sklicatelj je dolžan javni shod prijaviti 3 dni pred časom, za katerega je shod napovedan. V priglasitvi oziroma vlogi za izdajo dovoljenja mora biti naveden sklicatelj javnega shoda ter naveden dnevni red in oseba, ki je določena za vodjo shoda. Navedeni morajo biti tudi drugi podatki, ki veljajo za izvedbo javne prireditve.

Športno ali drugo prireditev na cesti lahko organizira samo pravna oseba.

Vlogo za dovolitev športne ali druge prireditve na cesti mora organizator vložiti najpozneje 30 dni pred prireditvijo. Poleg vseh podatkov, ki veljajo za javne prireditve, je potrebno navesti zlasti ukrepe, ki jih bo storil organizator za varnost tekmovalcev, gledalcev in udeležencev v prometu. Organizator mora vlogi priložiti tudi dovoljenje za zaporo ceste, pristojnega upravnega organa za promet (Komite za urbanizem in gradbeništvo Domžale), če je zaradi prireditve potrebno prepovedati promet. Dovoljenje za športno prireditev na cesti se ne izda, če bi bilo zaradi prireditve potrebno začasno prepovedati promet, ker ga ni mogoče preusmeriti na drugo cesto, ali če bi bilo potrebno za daljši čas ustaviti promet na važnejših prometnih smereh.

V primeru, da se organizatorji javnih prireditev, javnih shodov, športnih in drugih prireditev na cesti ne bodo držali zakonsko določenih rokov, dovoljenje za izvedbo prireditev ne bodo izdajali, proti kršiteljem pa ustrezno ukrepali.

Na koncu pripominjamo še to, da starešina enote oz. postaje milice lahko na kraju samem razpusti javni shod oz. javno prireditev in pozove udeležence, da se razidejo tudi če se je prireditev že začela, če ugotovi, da javni shod oz. javna prireditev ni bila priglašena ali zanjo ni bilo dano dovoljenje, če poteka mimo priglasenega dnevnega reda oz. programa oz. če ugotovi, da organizatorji ne izvajajo dosledno predpisanih ukrepov za varno izvedbo prireditve.

Sekretariat za notranje zadeve
referat javnega reda in mira

Razmišljamo:

Zavihraj v vetru zastava

Prvomajski praznični dnevi so bili za marsikoga izmed nas priložnost, da se malo ozre po svoji okolici, da sede na kolo ali v avto, da morda le pospeši korak in se ozre po svoji okolici. Pogleda pročelja hiš, tovarn, domov, pogleda na stebre javne razsvetljave, pa tudi na prave drogeve, kjer so v teh dneh vihrale zastave. Belo-modre-rdeče z zvezdo, pa modro-bele-rdeče tudi z zvezdo, tudi marsikatera zastava ZK je bila med njimi, so vihrale, kjer pač niso tako ali drugače visele in teh ni bilo malo.

Bile so to razstave obledelih, včasih tudi strganih cunj, ob katerih bi morali zardevati vsi. Bile so rožnate, nekatere nedolodljivih barv, z obledelimi zvezdami, z različnimi odtiski umazano modre; tudi rjava je bila prisotna, da ne govorimo o drogovih in mestih, kjer vse so domiselno obesili nekoč morda lepe zastave. Niso bile vse na drogovih, precej jih je viselo na balkonskih ograjah, kot malomarno odvržene cunje so nas pozdravljale z različnih podstrešnih in nadstrešnih oken, morda pa bi v prihodnje nekatere obesili kar na vrvi za sušenje perila, saj včasih celo tja ne spadajo.

Vedeti je sicer, da je večina izmed občanov in delovnih ljudi pripravljena dosledno spoštovati odlok in izobešati zastave, pa ni važno kje in kakšne, visijo, to je glavno. Pozabljamo pa, da je to eden izmed simbolov naše republike, naše države, naše partije, zato naj visijo zastave na drogovih, ne pa obledela cunje, čisto brez drogov, nezlikane in spominjajoče se na pozabljene krpe za čiščenje.

Marsikje lahko vidiš take zastave. Ne visijo le z zasebnih hiš, tudi na nekaterih javnih stavbah jih je bilo videti in celo nekatere delovne organizacije in krajevnega skupnosti so pripravile razstave obledelih cunj, ki te sicer na nekaj spominjajo, vendar te je kar malo sram priznati, da je to zastava.

Bomo kaj ukrenili, ali bomo dovolili, da naši otroci, zlasti najmlajši ne bodo vedeli, kaj smo porinili skozi okno ali obesili na balkonsko ograjo.

Res je, v času, v katerem živimo, nam je za vsak dinar težko, ne verjamem pa, da v nas ni toliko ponosa, toliko domovinske zavesti, da zastavo, simbol naše državnosti, obesimo tako, kot je treba, ne pa samo, da je, pa ni važno, kakšna in kje. Poskrbimo za to. Saj nas ne bo veljalo niti milijonov, niti milijard. Stopimo do najbližje trgovine in kupimo primerno zastavo. Bo to slovenska (belo-modra-rdeča), jugoslovanska (modro-bela-rdeča) ali kakšna druga, se bomo odločili sami. Ravno poceni seveda zastave niso, vendar, če jo bomo enkrat kupili, nam je dolgo ne bo spet treba. Potem pa je potrebno malo dobre volje, tudi iznajdljivosti da pripravimo primeren drog in nato še malo truda, da na svojo hišo, na svoj stanovanjski blok ali drug primeren prostor obesimo zastavo, pa bo vse narejeno.

Tako bomo ob občinskem prazniku, malo bo treba pohiteti, saj je že pred vrati, izobesili zastavo kot je treba in tako, kot je treba. Tudi v svoje zadovoljstvo, boste videli!

V.

Pisma bralcev:

Odboru invalidov v Domžalah se lepo zahvaljujemo za lepo pripravljeno srečanje, ki smo se ga udeležili letos marca v Domžalah. Najlepša hvala za vse, bilo je res lepo.

Najlepše je bilo srečanje z učenci osnovne šole Olge Avbelj, ki so

nam pod vodstvom tov. Stanke Kač tako enkratno zapeli. Iz srca smo se razveselili takega prisrčnega petja. Bil je to lep spomin na naša otroška srečna leta. Prav lepo se jim iz srca zahvaljujemo. Želim jim še mnogo, mnogo takih prijetnih nastopov. Enako želimo tovarišici Stanki, da jih bo še dolgo tako ljubče vodila in jim tako pomagala spoznavati našo slovensko ljudsko pesem.

Prejeli smo:

Ob rob prispevku Ivo Kranjca, v rubriki PREJELI SMO objavljen v Občinskem poročevalcu št. 7/8 od 20. aprila 1987

Resnici na ljubo — predvsem pa zaradi objektivne obveščnosti bralcev Občinskega poročevalca, si štejem kot dolžnost pojasniti naslednje. Tovariš Kranjc mi očita tendencioznost in zlonamernost članka, ki je bil objavljen v Občinskem poročevalcu 23. aprila 1987. Povedati moram, da sem skrbno prebral podatke in informacije Razvojnega zavoda Domžale, ki govori o programski zasnovi in finančni konstrukciji Kulturnega doma v Žejah. Verjamem, da je bil Ivo Kranjc celo avtor ali pa soavtor te informacije.

V redakciji Občinskega poročevalca — pri prepisovanju mojega prispevka (pojasnilo odgovornega urednika), pa je res prišlo do napake. V prispevku sem, med drugim, zapisal: „Načrtovani investicijski znesek pa bi (po podatkih informacije) zagotovili krajanji s prispevki in prostovoljnimi delom v znesku 10 starih milijard in 430 milijonov. Gasilsko društvo Žejje 600 starih milijonov. Preostalih nekaj manj, kot 3 stare milijarde, pa bi bila sredstva Kulturne skupnosti, občinskega proračuna in drugih skupnosti.“ Objavljeno pa je ilo:

„Načrtovan investicijski znesek pa bi (po podatkih informacije) zagotovili krajanji s prispevki in prostovoljnimi delom v znesku 10 starih milijonov, Gasilsko društvo Žejje 500 starih milijonov. Preostalih nekaj manj kot 3 stare milijarde, pa bi bila sredstva Kulturne skupnosti, občinskega proračuna in drugih skupnosti.“

Napaka je pač napaka. Odgovornost za napako in spremembo vsebine, brez soglasja avtorja, pa je seveda tudi ob tej priliki izostala. Še več, uredniški odbor, je prvotno celo odklonil objavo mojega prispevka. Do objave je prišlo (mesec dni kasneje), na mojo pismono intervencijo.

Nehote se vsiljuje vprašanje: Zakaj je tak odpor pred javnostjo? Zakaj so podatki o programu kulturnega doma in njegovi finančni konstrukciji dobronamerni, dokler jih posreduje avtor v obliki predloga in zakaj postanejo tendenciozni in zlonamerni takrat, kadar jih uporabim jaz, za objavo v Občinskem poročevalcu.

Ivo Kranjc mi očita tudi, da se skrivam za raznimi naslovi DPO. Za naslovi DPO se mi res ni bilo treba nik-

dar skrivati. Vedno imam svoje stališče. Razlika od mnogih drugih je v tem, da stališče do posamezne zadeve tudi javno povem — brez dlake na jeziku. To pa nekatere moti. Očitno tudi tovariša Kranjca in tiste posameznike, v imenu katerih nastopa. Moja stališča do programa in finančne konstrukcije kulturnega doma v Žejah sem povedal — predložil celo v pisni obliki. Predsedstvo KK SZDL Krtina je mojo razpravo sprejelo. Pravilnost in objektivnost stališča predsedstva KK SZDL Krtina, pa je bila potrjena na delovnem sestanku (13.2.1987) pri predsedniku IS občinske skupščine Domžale. Ob navzočnosti več kot 20 udeležencev, je v razpravi sodelovala okoli polovica. Vsi so bili enotni v oceni (razen predst. GD Žejje), da je objekt predmenzioniran, finančna konstrukcija pa nerealna. Rečeno je bilo, da bi bil tak objekt, celo za Domžale, prevelik. V skladu s tako oceno, so bili sprejeti tudi zaključki. Njihova vsebina je bila objavljena v peti (5) številki Občinskega poročevalca.

Predstavniki GD Žejje, je med drugim tudi pripovedoval o zbiranju družbenih sredstev. Povedal je, da so od nekaterih delovnih organizacij sredstva že pridobili, od drugih pa to pričakujejo. Ob upoštevanju navedenega, ne more biti več sporna tudi ocena Predsedstva KK SZDL Krtina je namreč poudarilo, da gre tudi v tej postavki (okoli 11 starih milijard) za družbena sredstva. Razlika je le v tem, da so pridobljena izven samoupravnega postopka — po liniji poznanstev.

Kot prispevek k objektivnemu seznanjanju javnosti naj navedem še nekaj podatkov o načrtovanju in prispevkih

krajanov pri izvedbi posamezne akcije. Pri izgradnji telefonskega omrežja (v letu 1985) je bil prispevek krajanov enak (80.000 din), na celotno območje KS Krtina.

Izgradnja vodovodnega omrežja Žejje — Trojica je bila načrtovana v celotnem srednjoročnem obdobju 1986-1990. Svet KS Krtina je na podlagi sklepov zbora krajanov v Žejah, podal pisne pripombe. Predstavnik KS Krtina je tudi na skupščini SKIS Domžale vztrajal, da se čas izgradnje skrajša. Klub temu, v planih SKIS Domžale (srednjeročni — letni) ni prišlo do sprememb. Predstavnik samoupravnih organov in družbenopolitičnih organizacij KS Krtina so zaradi posameznega stanja (maja lani), v pisni obliki seznanili Predsedstvo občinske konference SZDL Domžale s problematiko odnosov in nujnostjo izgradnje vodovoda v krajšem časovnem obdobju.

V zadovoljstvo vseh je bila intenzivnost gradnje vodovoda v letu 1986 mnogo večja, kot pa je bilo načrtovano. Realiziran je obseg del, ki je bil plani predviden, za triletno obdobje. Zgrajen je cevovod in vsi objekti do vrha na Trojici. Vloženo je okoli 13 starih milijard. Torej, kar okoli 11 starih milijard več, kot je bilo predvideno s planom za leto 1986.

Prispevek krajanov (po pogodbah) znaša 15 starih milijonov na gospodinjstvo (10 starih milijonov, lastnih počitniške hiše). Ta prispevek krajanji plačajo v dveh letih (dva obroka v letu 1986 in preostala dva v letu 1987). Poleg tega so se krajanji s pogodbo obvezali opraviti prostovoljno delo (vsako gospodinjstvo) v vrednosti 10 starih milijonov. Obveza prostovoljnega dela ni bila realizirana. Predlagana in sprejeta je bila usmeritev, da se obveznost prostovoljnega dela realizira pri izvedbi priključkov.

Za primerjavo še naslednji podatki. Krajanji vasi Studenec so v letu 1985 prispevali za gradnjo ceste 10 starih milijonov, na gospodinjstvo, v 6 mesečnem obdobju. Krajanji vasi Brezje pa konca leta 1986 in v začetku leta 1987, (ravno tako za izgradnjo ceste) po 20-30 starih milijonov za gospodinjstvo, v 6 mesečnem obdobju.

Nimam podatkov o prispevku krajanov pri gradnji ceste Gorjuša-Trojica. Ob nenehni poudarjanju velike (nadpovprečne) angažiranosti krajanov pri izgradnji ceste bi bilo prav, da investitor objavi podatke o vloženi družbenih sredstvih in prispevku krajanov. To bi bilo koristno tudi zaradi nekaterih izkušenj, ki niso v vsakodnevni rabi. Na enem od zborov krajanov v Žejah (ob moji navzočnosti) je bilo povedano, da so takrat trije (3) kmetje zastavili svoje kmetije — vse svoje premoženje, da bi zaključili finančno konstrukcijo za cesto.

Mislím, da ni treba nadalje dokazova-

ti, da so krajanji v vseh predelih KS (ne samo v Žejah in v okoliških vaseh) pripravljeni prispevati k izvedbi posamezne akcije. Njihova odzivnost in angažiranost pa je praviloma odvisna od usklajene aktivnosti vseh dejavnikov na območju cele KS, od stopnje objektivne obveščnosti in osebnega interesa za posamezno akcijo. Tovariš Kranjc poudarja, da gre za pozabljene kraje. Težko verjamem, da je to območje (Žejje in okoliške vasi) še mogoče razglasiati za pozabljene kraje. Upoštevati bi bilo treba, da so bila v zadnjem desetletju vložena velika družbena sredstva — zgrajena je bila cesta Gorjuša-Trojica, opravljena melioracija območja Rače, zgrajeno telefonsko omrežje, zgrajen vodovod in drugo. Verjetno bi še mnoge vasi in tudi cele KS, želele biti „pozabljene“ ob takih vlaganjih družbenih sredstev.

Hvala tovarišu Kranjcu za tako nazorno obujanje spominov, o pogojih povojne obnove in izgradnje naše domovine. Zaradi svoje preteklosti, v vojni in povojnem obdobju, se mi res ni treba pred nikomur sramovati, pa tudi pred tovarišem Kranjcem in krajanji obravnavanega območja ne!

Glede očitkov, da sem zmoderniziran in da gledam vse skozi umazan dinar, pa tole. Mogoče bi tak očitek bolj odgovorjal obnašanju tovariša Kranjca. Najbolje pa je, da bralci, na podlagi lastnih izkušenj, presodijo kar sami. Vsem tistim krajanom, ki ste moj članek doživeli, kot žalitev se „opravičujem“. Razumem tudi tiste, ki me zaradi tega „obsojate“. Res je namreč, da spadam med tiste, ki smo „krivi“, da so tudi oddaljene vasi (Žejje-Trojica) dobile telefonsko povezavo s svetom. Spadam tudi med tiste „krivce“, ki smo bili povzročitelji, da je bil v letu 1986 zgrajen vodovod do vrha Trojice in da bodo krajanji letos pridobili vodo na svoje domove — ne pa šele leta 1990 ali v naslednjem srednjoročnem obdobju.

Imamo pač različne poglede. Osebnost predprijem, da tudi telefon in vodovod predstavljata pomemben pogoj za splošni in kulturni razvoj kraja. Nekateri očitno ne mislijo tako — menite da bi morala imeti prednost gradnja velikega kulturnega doma in dobro organizirana zabava. Razlike v naših pogledih so le v tem — kaj naj ima prednost in po kakšni poti naj do tega pridemo.

A. Smolnikar

Z objavo zgornjih dveh prispevkov uredništvo zaključuje polemiko v KS Krtina

Kakšen lep Mengeš!

Čutimo se dolžni, da vam priznamo vašo iznajdljivost o prispevku občanov za obujanje preteklosti naše občine. To bo še našim otrokom koristilo pri zgodovini v učnem programu, saj se lahko prepričajo, da niso bili v kraju vedno bloki, samo velike hiše ali asfalt. Ta čudovita razglednica, ki ste jo objavili v tej zadnji številki nas pritegne daleč nazaj v predvojni čas. S ponosom lahko ugotovljamo, da je bil že takrat Mengeš zelo lep razvit in urejen. Toda tam, kjer so bile pritične hiše stojijo sedaj visoke. Spomnimo se ob tej priložnosti Mihca iz lične male hišice, ki stoji pred Mulejevo z enim oknom, ki je šel v boj za svobodo, ko so nas okupatorji podjarmili in je med mnogimi ugasnilo tudi njegovo mlado življenje za naš rod.

Na levi strani ceste se s koncem vidi tudi rojstna hiša brata Kosca Metoda in Cirila, ki sta kot partizana tudi umrli za domovino.

Tovarišici Skokovi gre vse spoštovanje in priznanje, da je ohranila tako lep spomin na svoj rojstni kraj Mengeš (trg) takrat največji v kamniškem okraju, ki se ga s ponosom spominjamo. Še enkrat se za tako lep prispevek lepo zahvaljujemo in si želimo še kaj lepega za popostritev našega Občinskega poročevalca.

Mengšani

Obisk v mengeški ekspozituri LB:

Vrste so bistveno krajše...

Kar navadili smo se že na čakanje v vrstah, čeprav gre za zapravljanje dragocenega časa, ki ga nihče nima na pretek. V mengeški banki se je v zadnjem času vsaj glede tega precej izboljšalo, v splošno zadovoljstvo krajanov, zato je verjetno prav, da to tudi zabeležimo. Z vodjo ekspoziture Heleno Vuga in njeno namestnico Jeleno Zajc pa sem se pogovarjal tudi o nekaterih drugih stvareh v zvezi z bančnimi posli, ki bodo prav gotovo zanimive za vse občane in tudi širši mengeški okoliš.

Dvojni terminal

Osnovna pridobitev mengeške banke je dvojni terminal, kar praktično pomeni, da lahko dve uslužbenki hkrati pripravljata vse ustrezno za izplačila na blagajni. Tako so se vrste razpolovile, seveda pa kljub temu še vedno prihaja v konicah do nekaj čakanja, toda do bistveno manjšega kot nekdaj.

Na mengeško banko ne hodijo samo krajanji KS Mengeš, ampak tudi iz širšega okoliša, tja od Komende navzdol in deloma celo iz kamniškega konca. Kaže tudi, da prevzema banka precejšen del tistega denarnega prometa, ki bi šel lahko preko pošte, saj imajo prav z nakaznicami veliko opravka. V zadnjem času jih je nekoliko razbremenila trzinska ekspozitura, toda večina starih varčevalcev hodi še vedno sem, verjetno pač iz navade. Pa tudi prijaznost veliko velja. Posebno pa so »navezani« na mengeško izpostavo starejši občani, katerim prijazne uslužbenke, tudi nove, najmlajše, rade izpolnijo vse formularje. Velika prednost je tudi ta, da znajo vse mengeške uslužbenke delati vse denarne posle in torej niso specializirane, kot na nekaterih večjih bankah. Skupno jih je osem, dve delata samo dopolne, tako da so na eni izmeni tri oz. pet. Vsekakor imajo dela veliko, vendar jim gre dobro od rok. Razočarati je treba tudi vse tiste, ki mislijo, da so na bankah dobre plače: krepko zaostajajo za sorodnimi poklici.

Kdaj nova banka?

Čeprav je preuranjeno govoriti o podrobnostih, vendarle lahko povemo, da bo v naslednjih letih poleg mengeškega zdravstvenega doma zrasla nova banka, ki pa bo imela tudi to prednost, da bo imela najmanj dve blagajni, kar pomeni, da se bo vse odvijalo še veliko hitreje oz. po dvojni poti. Zdej je kljub dvojnemu terminalu blagajna vendarle še ozko grlo.

Priprave za novo ekspozituro v Mengšu so v teku in v nekaj letih bo stala tudi v Mengšu najsodobnejša banka. Tisti, ki so videli načrte podobnih bank, pravijo, da bo resnično prava lepota.

Ob tem je treba dodati, da je Mengeš z vsemi okolišnimi vasi

pač veliko hranilniško središče, z močnimi zasebnimi obrtniki in tudi z večjim številom zdomcev, tako da je potreba za novo banko resnično velika. Prav deviznega varčevanja je v mengeški ekspozituri veliko.

Za devize jamči federacija

Občani so seveda močno občutljivi na svoje prihranke, nekaj več pozornosti pa je bilo z njihove strani posvečeno večkrat prav devizam. Pred leti se je dogajalo, da so jih množično dvigovali, nasedali trenutnim govoricam, potem pa jih ponovno vlagali, nekateri pa jih še vedno imajo doma v nogavičah. Zdej je panično vzdušje popustilo, deviznih varčevalcev je tudi v Mengšu vse več, vsak varčevalec pa dobi v zeleno knjižico tudi žig z napisom: Za devize jamči federacija. To hkrati tudi pomeni, da banka, kakršnakoli enota, lahko propade, devize in seveda vsi drugi prihranki pa seveda ostanejo in ni potrebno zaradi njih nobenih nepotrebnih skrbi.

Glede splošnega poslovanja so se občani lepo navadili, da je treba pokazati ob dvigu osebno izkaznico oz. veljavni potni list, še vedno pa je omejitev pri dnevnem dvigu deviz, saj lahko na družniškega člana v potnem listu dvigne vsakdo vsak dan v vrednosti le nekaj čez štiristo nemških mark.

Vsem tistim pa, ki se bodo morda čez poletje odpravili na kakšno daljše potovanje v tujino, je treba povedati, da lahko nabavijo v domžalski ekspozituri posebne potovalne čeke — če že nimajo Eurokarte — tako da lahko tako rekoč neomejeno koristijo svoje devizne prihranke. Tako tudi prejšnja omejitev izgubi na svoji ostrini.

Mengeška ekspozitura deluje v prid krajanom že enajst let, z dvojnimi terminalom so se bistveno zmanjšale tudi vrste pred bančnimi okenci, dokončno pa bo urejeno — tudi glede zdajšnjih neustreznih parkirnih prostorov — na novi lokaciji ob mengeški zdravstveni postaji. Do tedaj pa vsi krajanji upamo, da bodo mengeške uslužbenke ostale tako prijazne in hitre pri opravljanju svojega dela.

I. Sivec

Druga stran resnice:

Nepopolna resnica je lahko laž

Močno nas je presenetila izjava tov. Kranjca, ko je v zadnji številki Občinskega poročevalca s svojega zornega kota poskusil prikazati potek dogodkov v zvezi s prizadevanji nekaterih krajanov, bolje povedano nekaterih članov gasilskega društva Žejje za izgradnjo kulturnega doma oziroma adaptacije GD, kot jo raje imenujejo.

Mnogo argumentov je bilo izrečenih za in proti izgradnji po zelo široko zasnovanem projektu izgradnje kulturnega oziroma gasilskega doma na Žejah. Krajevna samouprava KS Krtina in KK SZDL je organizirala ali sodelovala na sestankih, kjer so se kresala mnenja in izoblikovala stališča, ki naj bi bila odvezujoča za vse udeležence.

Poudariti moramo, da je bil in je naš cilj pomagati krajanom hribovitega dela naše KS v taki meri, da bo v okviru možnosti življenje postalo tako, kot si ga želimo in načrtujemo. Zato ni čudno, da smo se zavzemali predvsem za razrešitev najbolj perečih problemov v kraju. To pa je prav gotovo napeljava zdrave pitne vode v vsako hišo, ki jo »sedaj še vedno« prepoznajo vozijo v cisternah ob vseh kritičnih situacijah. Najprej štalco, potlej kravco, kot pravi zdrava kmečka pamet.

Podpiramo vsako prizadevanje posameznikov (takih prizadevanj intuizijastov si lahko le želimo), ki si prizadevajo za razvoj kraja. Vendar v naši socialistični samoupravni družbi poznamo, kako naj realiziramo zastavljene cilje. Nikakor pa ne smemo dopustiti, da se izrabljajo nepravne in nesamoupravne poti ter da po raznih zvezah in osebnih poznanstvih posamezniki izsiljujejo izgradnjo objekta, ki bi bil potreben pametne presoje celo v bistveno bogatej-

ši družbi. Nedopustno je, da pred krajanje in družbo kot celoto prihajajo z nepopolnimi podatki, ki so zaviti v oblak nejasnosti in nedorečenosti ter tako neodgovorno zavajajo občane pri življenjsko pomembnih odločitvah (saj bodo v končni fazi prav krajanji in seveda občani naše ožje DPS nosili breme izgradnje ter še dražjega vzdrževanja). Zato vztrajamo na stališčih, ki so bila že sprejeta in potrjena ter objavljena v OP z dne 23. marca 1987.

Na kraju pa še tole: tov. Smolnikar Alojz je pošten in delaven in se dosledno zavzema za cilje, ki smo si jih zastavili v naših po samoupravni poti sprejetih planih. Na vseh sejah zagovarja naša skupna stališča in naše skupne zahteve, pošteno in odgovorno.

Če bi se tudi ostali pri doseganju zastavljenih ciljev prizadevali na enako pošten in dosleden način, bi marsikateri spori ne bili potrebni. Zato ostro obsojamo avtorjevo mnenje o tov. Smolnikarju in ga ocenjujemo kot žalitev njega samega in našega celotnega prizadevanja za razrešitev in realizacijo zastavljenih ciljev naše krajevske skupnosti.

Da bodo bralci lažje presojali resničnost navedenih dejstev, prilagamo kronološki pregled prizadevanj za razrešitev problema okoli adaptacije GD Žejje, ki je dobro poznan tudi vodstvu občinske konference SZDL.

Jeseni leta 1985 je bila v obliki Obvestila krajanom v vsa gospodinjstva na področju cele KS posredovana informacija o planiranih akcijah tako za srednjoročno obdobje 1986-90, kot tudi za leto 1986. V tem osnutku plana adaptacija GD v Žejah ni bila predvidena. V času od sprejema plana na skupščini KS v maju 1986 sta bila redno s strani KK SZDL sklicana dva delna zbora delovnih ljudi in občanov tega področja, dva zbora občanov celotne KS in skupščina KS z zelo dobro udeležbo krajanov in delegatov s tega področja. Niti na enem od teh množičnih sestankov ni bila nikdar evidentirana gradnja — adaptacija GD, kakor tudi ne kulturnega doma, kljub pobudi predstavnikov KS na zboru krajanov v Žejah, da v kolikor

je GD v Žejah potreben adaptacije, naj se vneše v plan in dogovori način financiranja kot za druge objekte. Vendar nam v tem času niso bili pripravljeni posredovati nikakršnih podatkov.

Prvo uradno informacijo prinaša zapisnik zbora krajanov Dobovelj, Sp. in Zg. Brezovice, Žej in Trojice z dne 1. 5. 1986 izsiljenega s strani GD Žejje brez pristanka KK SZDL Krtina s tem, da so v tem času že pričeli z nabavo materiala in zbiranjem sredstev za projektiranje in začetek gradnje.

Iz strahu, da za nameravano gradnjo ne bi uspeli pridobiti gradbenega dovoljenja brez zagotovitve finančne pokritosti tega projekta, so z vlogo 20. 8. 1986 zaprosili za uvrstitev adaptacije v srednjoročni plan KS za obdobje 1986-90, torej šele takrat omogočili demokratično dogovarjanje o planirani gradnji v okviru celotnega srednjoročnega plana KS Krtina.

Širitev plana je bila demokratično po vseh postopkih obravnave na delnem zboru, zboru krajanov cele KS in na predlog sveta sprejeta na skupščini. Z udeležbo vseh izvoljenih delegatov tega področja je bil z glasovanjem soglasno sprejet sklep, da se v srednjoročni plan KS Krtina uvrsti — adaptacija GD v Žejah (brez prizidave).

Taka odločitev je bila ob ugotovitvah na vseh ravneh odločanja v KS, da je adaptacija GD v Žejah nujno potrebna, posredovana pripravljalcem družbenega plana občine Domžale. Srednjoročni plan KS je sestavljen del družbenega plana občine in torej ne vsebuje nič drugega kot — adaptacijo GD v Žejah (brez prizidave).

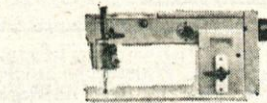
Iz vseh opisanih in javno objavljenih sklepov je torej povsem jasno, kaj lahko posamezniki — predstavniki KS zagovarjajo ne da bi se skrivali za raznimi naslovi DPO, saj jih le-ti, sprejeti po tako demokratično peljani poti, zavazujejo, da ne morejo in ne smejo ravnati drugače.

IO KK SZDL Krtina

TEDEN SOLIDARNOSTI (od 1. do 7. junija 1987)

Prvi teden v juniju tradicionalno posvečamo solidarnosti narodov in narodnosti Jugoslavije, v okviru katere Socialistična zveza kot nosilec družbenopolitičnih aktivnosti, skuša kar v največji meri uveljaviti neposredne vzajemne in solidarnostne pomoči med ljudmi ob nesrečah, materialnih problemih in človeških stiskah. Obenem pa bo v tem času potekala tudi vrsta konkretnih aktivnosti, od katerih navedimo le najpomembnejše:

— seja Koordinacijskega odbora za razvijanje in uve-

popravila, čiščenje, mazanje vseh vrst

šivalnih strojev

TINE KLANČAR

VIR, ČUFARJEVA 6
61230 DOMŽALE

razstava grafik slikarja Igorja Pleška na temo »SKOPSKI POTRES«

— 4. junija obeležujemo kot DAN KRVOĐAJALCEV, letos bo namenjen predvsem krvodajalcev, ki so že več kot 100-krat darovali kri,

— ves teden bo potekalo zbiranje solidarnostnih sredstev s prodajo doplačilnih pošttnih znamk, doplačilnih vozovnic za notranji promet in doplačilnih vstopnic za kulturne, zabavne in športne prireditve.

Predlagamo, da se aktivno vključite v omenjene aktivnosti in tudi vi prispevate, da bo solidarnost dejanje, ne pa le beseda.

V.

Cestno hitrostne dirke:

Domžalčani organizirajo državno prvenstvo

6. dirke za državno prvenstvo v cestnohitrostnih preizkušnjah bo v organizaciji AMD Domžale 20. septembra na GROBNIKU.

Tradicija športnega delovanja v AMD Domžale ni od včeraj, saj so športniki tekmovalci AMD Domžale v preteklosti osvojili že kar precej državnih naslovov. Spomnimo se samo Petra Seljaka, pa Petra Verbiča, Mija Lisjaka in drugih (gre za tekmovalce v cestnohitrostnih dirkah), spomnimo se go-cart športnikov in prireditev za državno prvenstvo, ki so bile pripravljene več let zaporedoma v centru Domžal in drugega.

V zadnjem času pa so uspehi večji, saj je Silvo Habat osvojil kar trikrat zapored državno prvenstvo, Janez Pintar je aktualni prvak kar v dveh kategorijah, tu pa so že drugi obetavni tekmovalci. Ker je ekipa AMD Domžale celo med ekipami državni prvak, se ni čuditi, če je bila 6. dirka (izmed sedmih) zaupana prav AMD Domžale. Ker taka organizacija dirke ni bila majhna stvar, zahteva veliko sredstev, množico organizatorjev. Ker je tekmovalje dobesečno pred durmi, smo povabili k pogovoru Petra Verbiča, predsednika športne sekcije društva in hkrati tudi predsednika pripravljalnega odbora za organizacijo dirke za državno prvenstvo.

Organizacijo ene izmed dirk za državno prvenstvo smo Domžalčani dobili prvič, pa tudi sicer smo kot organizatorji edini Slovenci. Zadnja dirka za DP, ki so jo organizirali slovenski motociklistični delavci, je bila leta 1972. Potem zaradi nesreče in zaostrenih pogojev zaradi varnosti nič več... Ker nimamo ustreznega poligona, tekmovališča, smo prisiljeni organizirati tekmovalje na za to edinem primernem poligonu na GROBNIKU.

Letos bo za državno prvenstvo sedem dirk. Na šesti dirki se bo tik pred zaključkom v Banja Luki že precej odločalo o tem, kdo bo prvak.

V Domžalah smo se zavedajoč zahtevnih nalog lotili dela pravočasno, ustanovili smo pripravljalni odbor. V njem je sedem preverjenih motociklističnih delavcev; vsak ima

svoje delovno področje; za naloge s posameznega področja bo moral dodatno organizirati svoje sodelavce.

Ob tem moram povedati, da je v pripravi na samo dirko potrebno opraviti ogromno dela, lasti administrativnega. Mi v Domžalah moramo do dneva dirke to tekmovalje v organizacijskem smislu v celoti speljati, na sam dan pa se »dirko« pred v roke tistim, ki jo bodo tehnično izpeljali na samem poligonu.

Glavni problem so seveda sredstva, ki jih bomo rabili za pokritje stroškov. V pripravljalnem odboru načrtujemo izid biltena s startno listo. Del te publikacije pa bomo namenili delovnim organizacijam in posameznikom za oglašanje v ekonomsko-propagandnem smislu. Celotna prireditev bo stala 3,5 do 4 milijone dinarjev, ta denar pa nameravamo

zbrati prav z ekonomsko-propagandnimi akcijami.

Domžalske delovne organizacije — tako sem prepričan — nas bodo podprle v tej akciji, saj je navsezadnje dokaz, da gre za »našo« prireditev dejstvo, da je generalno pokroviteljstvo prevzela skupščina občine Domžale.

Naše delovne organizacije, ki bodo sodelovale v akciji, bodo zagotovo v reklamnem smislu dobile ustrezno poslovno afirmacijo, saj gre za zvezno, državno prireditev. Taka prireditev pa seveda zelo odmeva... M.

Uspeli prireditvi KK Hrast Dob

Kolesarski klub HRAST Dob je v letošnjem maju uspešno organiziral dve prireditvi, ki sta že postali tradicionalni in katerih namen je predvsem rekreacijski. Obe sta bili dobro obiskani in ob prizadevanju vseh članov kluba tudi lepo organizirani.

JURIŠ NA TROJICO

Juriš na Trojico je ena izmed redkejših »dirk« na kromometer, katere start je bil v Dobu, cilj pa na Trojici. Nekaj več kot 4 kilometre strme poti (nekateri prisegajo, da blizje 5 km), je uspešno prevozilo več kot sto udeležencev, med njimi tudi 3 dekleta, ki se neformalno uvrščajo med državne reprezentantke. Najhitrejši je bil tokrat Rogovec Hvastija, ki je za vožnjo do Trojice porabil nekaj več kot deset minut. Tekmovalci so bili uvrščeni v 14 kategorij, med njimi tudi precej domačih kolesarjev. Ta prireditev sicer spada med eno večjih težav. Omenimo naj še gostoljubnost domačinov na cilju in sodelovanje Gasilskega društva Žeje-Trojica, ki je poskrbelo za prijetno počutje na cilju.

3. MARATON

V okviru prireditev ob občinskem prazniku se je letos uvrstil tudi 3. MARATON HRAST, ki so ga prizadevni organizatorji iz Doba speljali preko Moravč, Izlake, Trojan, Ločice na Kozjak in preko Kamnika v Dob. Maraton, dolg blizu 85 kilometrov, je uspešno prevozilo blizu 300 udeležencev, med katerimi je bila najštevilnejša skupina iz Rudnika lignita Titovo Velenje, za njimi pa kolesarska sekcija TVD Partizan Črnuče; tudi domači klub je zastopalo čez 20

udeležencev. Najstarejši udeleženec je imel 63 let, najstarejša udeleženka pa blizu 50 let. Vsi pa so brez izjeme kljub trem kar precejšnjim vzponom, ki »dobski« maraton uvrščajo med težje, v nekaj več kot treh urah uspešno prevozili pot, bili deležni spominske kolajne in pogostitve na cilju. Sam maraton je od prireditelja zahteval kar precej dela, saj so se priprave, v katerih je sodelovalo blizu 40 članov kluba in njihovih simpatizerjev, začelo že skoraj mesec dni pred napovedanim maratonom, kateremu je bilo letos naklonjeno tudi vreme. Tudi tokrat je šlo brez sleherne nesreče ali poškodbe, kar tudi kaže na dobro organizacijo prireditve. Če vemo, da tudi vsa finančna sredstva zagotovijo sami, potem je treba člane KK HRAST-a resnično pohvaliti in jim zaželeto še veliko uspešnega dela.

V letošnjem letu jih sicer ne čaka nobena organizacija prireditve več, čaka pa jih vrsta prireditev, na katerih bodo nastopali kot udeleženci, vrteli pedala in dosegali uspeh za uspehom.

V prihodnjem letu bodo svojo aktivnost še popestrili. Že danes pa pričakujejo še več pomoči od svojih dosedanjih sodelavcev, katerim se za vse njihove prispevke in pomoč v letošnjem letu iskreno zahvaljujejo!

V.

HELIOS DOMŽALE — JUGOPLASTIKA 78 : 81 (45 : 36)

HELIOS DOMŽALE: Baliž 26 (9:7), Trifunović 17 (1:0), Žirovnik 11 (2:0), Dornik 11, Zemljčič 9 (4:2), Logar 4.

JUGOPLASTIKA: Erceg 32 (6:5), Tvrđić 18 (8:5), Tabak 10 (2:2), Tomić 9 (4:1), Lovrić 4, Cizmić 3 (1:0), Kraljević 3 (2:1), Perica 2 (4:2).

HELIOS DOMŽALE — RABOTNIČKI 105 : 95 (55 : 45)

HELIOS DOMŽALE: Baliž 25 (6:4), Trifunović 20 (8:5), Zemljčič 15 (4:4), Klavžar 13 (3:2), Žirovnik 12 (1:0), Logar 12 (2:2), Dornik 8.

RABOTNIČKI: Naumovski 34 (6:4), Petruševski 24 (13:8), Veličkovski 13 (2:1), Zdravkovski 12, Zarevski 10 (8:8), Bujukliev 2.

HELIOS DOMŽALE — ZADAR 78 : 106 (35 : 52)

HELIOS DOMŽALE: Trifunović 27 (1:0), Baliž 17 (2:1), Dornik 12 (6:2), Zemljčič 8 (3:2), Klavžar 6, Žirovnik 4, Cimperman 2 (2:2), Logar 2.

ZADAR: Komazec 33 (10:7), Kovačič 25 (2:1), Babič 17 (1:1), Novaković 12 (2:2), Mujagić 10 (1:0), Mičić 6, Meštović 3.

OSTALI IZIDI: Zadar : Rabotnički 101 : 74 (47 : 40), Zadar : Jugoplastika 91 : 65 (50 : 31), Jugoplastika : Rabotnički 82 : 91 (31 : 43).

KONČNA LESTVICA MLADINSKEGA DP V KOŠARKI ZA LETO 1987

1. Zadar	3	3	0	298 : 217	6	+81
2. Helios Domžale	3	1	2	261 : 282	4	-21
3. KGD Rabotnički	3	1	2	250 : 288	4	-38
4. Jugoplastika	3	1	2	228 : 250	4	-22

Domžalski košarkarji so v I. SKL osvojili 4. mesto

Zamujena priložnost

V aprilu so sklenili letošnjo tekmovalno sezono tudi košarkarji v prvi slovenski košarkarski ligi. Igralci članskega moštva Helios Domžale v postavi Darko Kotnik (29 let), Rajko Zlatkovič (28), Brane Maren (27), Dušan Kovačič (25), Igor Škerjanc, Dušan Kržan (22), Marko Rakun (20), Dušan Trifunović (19), Grega Žirovnik, Janez Baliž, Tomaž Zemljčič (vsi 18 let), Aleš Logar (17) in Janko Narat (15) so se s 15 zmagami v 22. kolih uvrstili na četrto mesto. O pravkar končanem prvenstvu, pa tudi o pripravah in načrtih za novo sezono smo se pogovarjali s trenerjem moštva Ladom GORJANOM.

— Kako ocenjujete nastope vaših varovancev v minuli sezoni?

»V sezoni 1986/87 je bila kakovost moštva v I. SKL še na višji ravni kot pretekla leta. Realne možnosti za osvojitve naslova republiškega prvaka in s tem za napredovanje v I. B zvezno košarkarsko ligo je imelo kar šest moštva, med njimi tudi naše, ostalih šest moštva pa je večkrat prekri-

Dušana KOVAČIČA, ki je naš igralec sezone, igrali v prvenstvu pod svojimi zmožnostmi in to tako iz objektivnih kot subjektivnih vzrokov.«

— Prvenstvo je končano, vaše misli so zagotovo usmerjene že v novo tekmovalno sezono. Je vprašanje igrskega kadra za sezono 1987/88 že rešeno?

»Ob tem, da smo letos postali mladinski republiški prvaki imamo igrske kade za prihodnja leta zagotovljen. Te mlade igralce, katerih večina gre letos v JLA, bomo morali v prihodnjih letih pripraviti za nastope v prvem moštvu. Tako načrtujemo v prihodnjem letu pomladitev ekipe. V novi sezoni pa bo moštvo starejših ključnih igralcev ostalo nespremenjeno, razmišljamo pa tudi o okrepitvi z visokim in izkušenim zunanjim igralcem iz drugega kluba. Seveda pa še vedno velja pravilo, da vsa domžalska košarka temelji na igralcih, ki so vzgojeni v domačem klubu.«

— Kako se boste pripravljali na novo sezono?

»S predhodnim pripravljalnim obdobjem bomo pričeli 16. maja in bo trajalo do 15. julija, v tem času pa bomo odigrali tudi nekaj pokalnih tekem. Samo pripravljalno obdobje pa se bo pričelo 10. avgusta in bo trajalo do sredine oktobra, ko se bodo pričela ligaška tekmovanja.«

— Kakšni so pogoji za trening v Domžalah?

»Imamo odličen prostor za treniranje — dvorano OŠ Vencija Perka, ki pa nam je žal večkrat nedostopna. Pri tem mislim predvsem na pouka proste dneve, ko večkrat ne moremo v njej pripraviti prvenstvenih tekem mlajših kategorij, prav tako pa v teh dneh v njej ne moremo tudi trenirati. V letnem času ni tople vode, v zimskem času pa je dvorana večkrat neogrevana. Vsekakor bo potrebno za kakovostnejše treninge te probleme čimhitreje rešiti.«

— Za konec še vaša napoved za prihodnjo sezono...

»Naša splošna želja je, da obdržimo stik s kakovostnim vrhom slovenske košarke, v katerem smo že več let. Ob okrepljenem igralskem kadru pa bodo ambicije seveda še višje.«

Igor Matičič

AMD Domžale prireja:

Tekmovalje za mlade na motorjih

Dne 6. junija 1987 ob 12. uri meddruštvene cestno-hitrostne dirke v razredu TOMOS AVTOMATIC na poligonu za Karting v Portorožu. Vse mlade nad 14 let, ki jih zanima sodelovanje na tej dirki vabimo, da pridejo v AMD, kjer bodo dobili vse potrebne informacije.

Nenavadno tekmovalje močnejši:

Kdo je najmočnejši?

Odpredna prvenstva TVD Partizan Domžale v preizkusu moči, ki je bila dne 14. maja 1987 v hali Komunalnega centra so se udeležili predstavniki TAK Ljubljana, Škofja Loka in Domžale.

Tekmovalo se je v treh disciplinah: dviganje uteži v ležečem položaju na klopi, počep z utežmi na ramah in vlečenje uteži s tal. Zmagovalec je postal tisti, ki je v vseh treh disciplinah skupaj dvignil največjo netto težo. Netto teža v tem primeru predstavlja za razliko med težo, ki jo je dvignil tekmovalec in njegovo telesno težo. Na ta način so imeli tekmovalci približno enake možnosti za uspeh, saj je bila razlika med najtežjim in najlažjim tekmovalcem kar 36 kg.

Zmagal je Marko Cerar TAK Domžale; drugi najlažji tekmovalec z dvigom 250,5 kg netto teže. Drugo mesto je osvojil Andrej Perko iz Škofje Loke (241 kg) in tretje Anton Kovič TAK Domžale (228 kg). Zmagovalec je prejel pokal in diplomu, ostali pa diplome odnosno priznanja.

No, Marko Cerar res ni od muh, saj je zmagal tudi v merjenju moči roke na mizi.

Prisotno občinstvo je v navdušenju spremljalo športne in napete borbe za naslov najmočnejšega.

Za zaključek pa še tole:

TVD Partizan je iz dobro obveščenih krogov izvedel, da je v občini Domžale kar lepo število moških pa tudi ženske, ki se ukvarjajo s body-buildingom. Takole doma pred ogledalom mišica gor mišica dol, pa sem, pa tja in tako naprej. TVD Partizan je razpisal odprto občinsko prvenstvo v body-buildingu z željo, da bi vsi ti skriti talenti pokazali občinstvu, kaj so uspeli napraviti s svojo močjo in mišicami.

Na žalost ni bilo prijav.

Mogoče imajo v načrtu najprej trening telesa in šele potem poguma, ki pa ga manjka tudi v nekaterih vrstah Partizana.

No, pa šalo na stran.

Razpis bomo drugo leto ponovili, vljudno vabljeni pa ste še enkrat.

Stane Omahna

KK DOMŽALE JE V DVORANI OŠ VENCLJA PERKA PRIPRAVIL FINALNI TURNIR MLADINSKEGA DRŽAVNEGA PRVENSTVA V KOŠARKI

Mladi domžalski košarkarji drugi v državi

Datum 17. maj 1987 bo prav gotovo z »zlatimi črkami« zapisan v zgodovino domžalske košarke, saj je tega dne mladinsko košarkarsko moštvo Heliosa Domžal osvojilo naslov viceprvaka na državnem košarkarskem prvenstvu za mladince.

Osvajeno drugo mesto v državi je vsekakor izjemen uspeh domžalskih košarkarjev, ki pomeni največji dosežek v zgodovini domžalske košarke, hkrati pa tudi najboljšo uvrstitev na državnih prvenstvih kakšnega od slovenskih košarkarskih moštev v zadnjem desetletju. Izvrstnemu tekmovalnemu uspehu naših mladih košarkarjev pa so prizadevni športni delavci Košarkarskega kluba Domžale pridali še organizacijskega, saj so v času od 15. do 17. maja v dvorani OŠ Venclja Perka zgledno pripravili finalni turnir letošnjega državnega košarkarskega prvenstva za mladince, na katerem so se pomerila moštva splitske Jugoplastike, Zadra, skopskega Rabotniškega in Heliosa Domžale. Pokroviteljstvo nad najpomembnejšo letošnjo košarkarsko prireditvijo v Sloveniji sta prevzela Helios in Skupščina občine Domžale.

Do osvojitve srebrne medalje na državnem prvenstvu je bila za domžalske košarkarje dolga, vendar uspešna pot, saj so v 26 tekmah v celoti sezoni utrpeli le dva poraza. V tekmovalstvu za naslov republiškega prvaka našim igralcem ni bilo para, saj so prepričljivo premagali vse nasprotnike in se s

tem uvrstili v polfinale državnega prvenstva. Na polfinalnem turnirju v Kragujevcu so bili spet razred zase in premagali vse nasprotnike z več kot 20 točkami prednosti. Prvo mesto v Kragujevcu jih je popeljalo med štiri najboljše mladinske moštva v državi.

Ker so košarkarski delavci iz

Peči v zadnjem trenutku odpovedali izvedbo državnega mladinskega prvenstva je KZJ zaupala organizacijo članom Košarkarskega kluba Domžale, ki so v dveh dneh pripravili vse potrebno za sprejem najboljših moštev iz Splita, Zadra in Skopja.

Finalni turnir mladinskega

Kdo so državni viceprvaki?

4	Tomaž STREHAR	1969	185 cm
5	Aleš KLAJŽAR	1969	178 cm
6	Grega ŽIROVNIK (cap)	1968	190 cm
8	Aleš LOGAR	1969	196 cm
10	Janez BALIŽ	1968	195 cm
11	Dušan TRIFUNOVIČ	1968	197 cm
12	Matjaž CIMPERMAN	1970	178 cm
13	Janko NARAT	1971	195 cm
14	Alan DORNIK	1968	200 cm
15	Tomaž ZEMLJIČ	1968	195 cm

trener: Lado GORJAN

tehnični vodja: Martin OSTERMAN

košarkarskega prvenstva se je pričel v dvorani OŠ Venclja Perka v petek, 15. maja s svečano otvoritvijo. Turnir je otvoril predsednik ZTKO Domžale Miro Ukmar, nato pa sta se v prvi tekmi finala pomerili moštvi Rabotniškega in Zadra. V kakovostni tekmi so prepričljivo slavili Zadrčani, igralci Rabotniškega, ki so v polfinalu izločili beograjskega Partizana, pa tokrat niso bili sposobni pripraviti presečenja. V drugi tekmi sta pred nabito polno dvorano zaigrali moštvi Heliosa Domžale in dvakratni državni prvaki iz zadnjih dveh prvenstev splitska Jugoplastika. Domžalčani so pričeli izvrstno in si do odmora priigrali devet točk prednosti, v drugem polčasu pa so zaigrali nezbrano in napravili preveč napak v napadu, kar jih je, poleg nekaj spornih sodniških odločitev, tudi veljalo zmage.

V soboto so v dvoboju dalmatinskih moštev z veliko prednostjo slavili Zadrčani, ki so tako že napovedali svoj pohod k naslovu državnega prvaka, Domžalčani pa so tokrat zaigrali izvrstno in prepričljivo ugnali borbene Skopjance.

Ker je v prvi nedeljski tekmi Rabotnički premagal Jugoplastiko, so si gostitelji zaradi boljše bilance v medsebojnih srečanjih že pred zadnjo tekmo z Zadrom zagotovili najmanj drugo mesto. Žal so

Domžalčanom v odločilni tekmi z visokimi igralci Zadra pošle moči, kljub vsemu pa je drugo mesto več kot so pred prvenstvom lahko upali in pričakovali.

Naslov mladinskega državnega prvaka je tako že tretje leto zapored odšel v Dalmacijo. Zaslužen ga je osvojilo moštvo Zadra, ki je na čelu z državnim reprezentantom Arijanom Komazecom prepričljivo premagalo vse nasprotnike. Glede na to, da so se Zadrčani uvrstili na finalni turnir »skozi šivankino uho« je bilo njihovo veselje v dvorani OŠ Venclja Perka še toliko večje. Tretje mesto so osvojili igralci skopskega Rabotniškega, dvakratni prvaki iz Splita pa so se morali zadovoljiti s četrtnim mestom.

Trenerji najboljših štirih moštev so izbrali tudi igralca letošnjega prvenstva. Odločili so se med Domžalčanom Dušanom Trifunovičem, igralcem skopskega Rabotniškega Petrom Naumovskim in Zadrčanom Komazecom ter na koncu razglasili za najboljšega igralca prvenstva 17-letnega člana državne reprezentance Komazeca. Le-ta nam je po slavju dejal: »Mladinsko moštvo Zadra je v tej postavi šele prvo sezono, zato je naš uspeh še toliko večji. Poudariti moram, da so sodniki opravili svoje delo odlično. V Domžalah sem se počutil izvrstno, sedaj pa spet potujem na pri-

Sprejem za tekmovalce

Letošnje finale mladinskega državnega prvenstva v košarki se je pričelo že pred samo otvoritvijo s sprejemom udeležencev turnirja pri predsedniku skupščine občine Domžale. Najprej je pozdravil tekmovalce iz Skopja, Splita, Zadra in Domžal predsednik KK Domžale Boris Zakrajšek, nato pa je spregovoril predsednik skupščine občine Domžale Peter Primožič, ki je opisal značilnosti občine in mesta ter poudaril številne odlične dosežke domžalskih športnikov. Po končanem sprejemu so delavci skupščine občine Domžale gostili mlade košarkarje, trenerji moštev pa so v tem času pod vodstvom predstavnika KZJ in tehničnega delegata Aca Stefanovića izrebrali tekmovalne pare.

prave državne kadetske reprezentance.

Pokal za najboljšega strelca so prireditelji izročili Petru Naumovskemu iz Skopja, ki je dal v treh tekmah kar 117 točk. Pokal, ki ga je ZTKO Domžale namenila najmlajšemu igralcu, pa je pripadel Davorju Mujagiću iz Zadra.

Domžalski ljubitelji košarke, ki so na vseh tekmah do zadnjega kotička napolnili dvorano in s športnim bodrenjem veliko pripomogli k uspehu naših košarkarjev, so v treh dneh res prišli na svoj račun, saj so vsi štirje finalisti prikazali kakovostno in moderno košarko. Gledalci so s tem dokazali, da vlada v Domžalah veliko zanimanje za kakovostno košarko, igralci pa potrdili da raste v Jugoslaviji nov rod nadarjenih in obetavnih košarkarjev.

Prepričani smo, da nas bodo naši mladi košarkarji razveseljevali s svojimi dosežki tudi v prihodnje. Zato nam za konec preostane le, da jim zaželimo veliko uspeha in športne sreče tudi v novi tekmovalni sezoni.

Pripravil:
Igor MATIČIČ

Helios — pokrovitelj domžalske košarke

Domžalske delovna organizacija Helios že vrsto let gmotno in moralno podpira domžalske košarkarje. Člansko moštvo košarkarskega kluba Domžale, ki uspešno tekmuje v I. SKL, zato nosi ime Helios Domžale. Tokrat pa so delavci Heliosa prevzeli pokroviteljstvo tudi nad mladinskim moštvom KK Domžale ter skupaj s Skupščino občine Domžale tudi pokroviteljstvo nad finalnim turnirjem državnega mladinskega prvenstva. Veliko pozornosti je Helios vzbudil predvsem z izročitvijo praktičnih daril vsem nastopajočim tekmovalcem turnirja iz Skopja, Zadra, Splita in Domžal v obliki svojih proizvodov, pisal in kap. To je vsekakor uspešna poslovna poteza Heliosovih delavcev in hkrati tudi učinkovita propaganda za njihove proizvode.

Srebro poplačalo vsa odrekanja

Po končanem finalnem turnirju državnega košarkarskega prvenstva za mladince smo se pogovarjali s tvorci največjega uspeha v zgodovini domžalske košarke. Tole so povedali za bralce Občinskega poročevalca:

LADO GORJAN, trener moštva: »Najprej moram pohvaliti klubske delavce, ki so v rekordnem času izvrstno pripravili finalni turnir. V torek popoldne smo izvedli da smo organizatorji turnirja, v četrtek pa smo že gostovali vse sodelujoče ekipe. S tem je KK Domžale dokazal visoko stopnjo organiziranosti, kar so potrdile tudi vse ekipe in tehnični delegat. Glede samega rezultata in nastopa na finalnem turnirju pa lahko rečem, da je drugo mesto v državi resničen uspeh za naš klub in za celotno republiko, saj Slovenci v moški košarki — in to v vseh starostnih kategorijah — ne beležimo takšnega uspeha že 12 let. Pohvaliti moram vse igralce, ki so v načrtovanem obdobju v državi naredili vse, kar ni podredilo in so zato odpadli. Pred odločilnimi tekmami sem oblikoval resnično homogeno skupino, ki se je bila pripravljena boriti, truditi in predvsem

igrati dobro taktično košarko. Naš koncept igre je temeljil na agresivnosti in hitrosti. S tem smo poskušali tudi nadoknaditi prednost drugih moštev v telesni višini igralcev (Jugoplastika npr. ima 6 dvometrašev, državni prvaki Zadar pet in podobno). Že v polfinalu v Kragujevcu smo se prepričali, da je naš koncept igre uspešen in da nam daje tudi upanje za visoko uvrstitev v finalu. Zadar je zaslužen in z veliko premočjo postal novi državni prvaki. To je resnično dobro moštvo, ki bi se lahko po mojem mnenju uspešno kosalo tudi z igralci v slovenski članski ligi. Na koncu se zahvaljujem vsem DO, generalnemu sponzorju Heliosu in pokrovitelju SO Domžale za finančno pomoč, ki so nam s tem omogočili, da smo v Domžalah doživeli resničen praznik košarke in s tem tudi dvignili Domžale iz anonimnosti v državnem merilu. Kot pa ste sami videli se nam za prihodnost domžalske košarke ni potrebno bati, saj bodo ti srebrni fantje v dveh letih nosili glavna bremena članskega moštva.«

DUŠAN TRIFUNOVIČ: »Zelo smo veseli drugega mesta, ki smo si ga tudi zaslužili. Sicer pa je bilo moštvo Zadra boljše in je zaslužno zmagalo. Med tekmo z Rabotničkim sem si poškodoval brado, vendar me je poškodba motivirala za še boljše igranje v nadaljevanju. Za nastop v mladinskem moštvu bom v novi sezoni že prestar, vendar pa se bom zato toliko bolj potrudil v članskem moštvu.«

JANEZ BALIŽ: »Do naslova republiškega prvaka smo prišli brez prave konkurence, saj smo zmagali na vseh tekmah. Tudi v finalu v Kragujevcu smo brez težav ugnali vse nasprotnike, čeprav smo imeli v igri še nekaj rezerv. Za zmago v državnem prvenstvu bi potrebovali še kakšnega visokega in kakovostnega igralca. Svojo športno pot sem pričel v Medvodah, k domžalskemu klubu pa me je pripeljal trener Gorjan. Sem tudi član mladinske reprezentance Slovenije. O mojih nadaljnjih košarkarskih načrtih bom razmišljal po končanem služenju vojaškega roka.«

ALEŠ KLAJŽAR: »Največ zaslug za naš uspeh ima vsekakor trener Lado Gorjan. Sicer pa smo za te srebrne kolajne trdo delali vse leto, saj smo trenirali vsak dan, med počitnicami pa celo dvakrat dnevno, ob koncih tedna pa smo imeli še tekme. Moram poudariti, da je to uspeh celega kolektiva in ne posameznikov in prav žal mi je da ne bomo več skupaj, saj gremo nekateri v JLA. Do jeseni, ko bom šel v JLA, bom še igral za mladinsko moštvo. Zahvaljujem se gledalcem za pomoč s tribun.«

TOMAŽ ZEMLJIČ: »Naš prvi cilj je bil naslov prvaka SRS, ki smo si ga želeli še toliko bolj, saj smo bili med kadeti »le« drugi. Že v finalu republiškega prvenstva, ki je bilo prav tako v Domžalah, so nam veliko pomagali gledalci, obisk finala državnega prvenstva pa je presegel vsa pričakovanja. Vsekakor je v Domžalah veliko zanimanja za kakovostno košarko. Jeseni grem v JLA.«

ALEŠ LOGAR: »Za ta uspeh je bilo potrebno veliko odrekanj igralcev in trenerja. Mislim, da smo na finalnem turnirju državnega prvenstva najboljše zaigrali na tekmi z Rabotničkim, razočarani pa smo bili po nesrečnem porazu v Jugoplastiko, saj je bil to naš prvi poraz v celoti sezoni. Jeseni grem na služenje vojaškega roka, do tedaj pa bom pomagal mladinskemu moštvu v novi sezoni, ki se je že pričela.«

JANKO NARAT: »Po tistem smo pričakovali visoko uvrstitev in uvrstitev v finale DP, vendar pa je bila srebrna medalja za nas veliko presenečenje. Veliko zaslug za uspeh gre predvsem trenerju Gorjanu. V novi sezoni bom igral v mladinskem, kadetškem in članskem moštvu.«

MATJAŽ CIMPERMAN: »Srebrna medalja je plod celoletnega trdega dela in odrekanj. Poudariti moram, da v finalu brez pomoči gledalcev ne bi dosegli takega uspeha. Tudi v prihodnji sezoni bom nastopal v mladinskem moštvu.«

TOMAŽ STREHAR: »To je uspeh kluba in domžalske košarke. Z nami so delali načrtno več let že od pionirske konkurence naprej. Še eno leto bom član mladinskega moštva, nato pa v JLA...«

ANDREJ SVETLIN, tajnik KK Domžale: »Ker so športni delavci iz Peči na Kosovem odpovedali organizacijo finalnega turnirja DP v košarki za mladince, je KZJ zaupala organizacijo nam in to dva dni pred pričetkom turnirja. Zato smo morali v kratkem času vložiti veliko truda. K delu smo pritgnili vse člane uprave, ki so svoje naloge sprejeli z vso resnostjo. Morali smo preskrbeti prenočišča za tekmovalce, pripraviti biltene takoj po tekmah, zagotoviti prehrano in prevoz tekmovalcev, opraviti priprave za tekme in administrativna dela, poskrbeti za vabila, propagando in podobno. Tehnični delegat, sodniki in tekmovalci so bili navdušeni nad organizacijo. Zahvaljujemo se Heliosu in skupščini občine Domžale za prevzem pokroviteljstva. ZTKO in TKS za pokale ter tov. Ukmarju za otvoritveni nagovor. Vsekakor pa je množični obisk potrdil zanimanje za kakovostno košarko.«

Obiskal nas je pisatelj Slavko Pregel

V sredo, 6. maja 1987, smo imeli na OŠ Janko Kersnik na Brdu podelitev bralnih značk za učence od 4. do 8. razreda. Ob 11. uri smo se zbrali v glasbeni učilnici na pogovor z našim gostom, pisateljem Slavkom Preglom.

Nato je Slavko Pišek podrobneje razčlenil Brojanova dela. Prvi cikel se naslanja na Plečnikove vinjete, ki pa jih je znal Brojan iz knjižnih enačic z lastno izpovednostjo prenesti v les, dodati ustrezno plastično globino in jih stilizirati v svojem ustvarjalnem zanosu. Pri uresničitvi Brojanovih zamisli je bil prisoten dragocen mentor akademski slikar Roman Kos. V drugem delu razstavljenih eksponatov Matjaž Brojan nadaljuje cikel ornamentike v lesu, naslonjene na Karlovskovo narodno ornamentiko. Tokrat nas je presenetil poleg ljudskih elementov, kot so nageljni, tudi z živalskimi krasnimi elementi, ki prvi hip nekoliko presenetijo, vendar delujejo prav tako estetsko in smiselno v lesu.

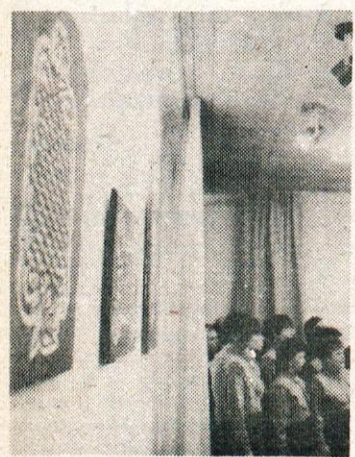
Slavko Pišek je na koncu z zadovoljstvom ugotovil, da je podobnih razstav v Mengšu potrebnih še več — ponujajo se tudi možnosti za krajevne umetnike, kot je na primer Vinko Železnik in drugi — prav tako pa je z vso toplino orisal na kratko tudi Brojanovo življenjsko pot.

Mala dvorana mengeške krajevnne skupnosti je bila nabito polna, z vsemi vidnimi krajevnimi in tudi občinskimi osebnostmi, kar tudi po svoje potrjuje, kako cenijo Brojanovo delo. Matjaž Brojan z vsako razstavo predstavi nekaj novega, drugačnega, a vendar značilno našega, s posebnimi estetskimi vrednotami, na katere je naslonjeno celotno Brojanovo delo. Kdor si je utegnil 13. razstavo lesorezov Matjaža Brojana ogledati od blizu, je lahko vsaj zaslutil, koliko ur vztrajnega iskanja in dela je vloženo v takšno snovanje, hkrati pa lahko brez lažne skromnosti damo, da je prav Brojan vzpodbudil tudi nekatere druge umetnike, da so postavili ali še bodo svoja dela na ogled širši kulturni javnosti.

Najprej smo imeli skoraj enournen pogovor z obiskovalcem, ki se je spomnil na rokovnjače. Zagotovili smo mu, da nismo tako strašni in verjel nam je. Kar hitro je stekel pogovor. Spraševali smo ga različne stvari. Povedal nam je, da se je rodil in da še danes živi v Ljubljani. V osnovni šoli je bil odličnik. Končal je gimnazijo in ekonomsko fakulteto. Sedaj je zaposlen pri Mladinski knjigi, piše pa v prostem času, tudi ponoči. Veliko potuje po svetu in sklepa različne pogodbe na področju za-

Stane Habe, podpredsednik Kulturne skupnosti Domžale izročja priznanje Metki Pichler za njeno 15-letno izjemno uspešno strokovno-pedagoško delo z mladimi pevci domžalske občine.

Pisatelj Slavko Pregl na OŠ Janko Kersnik Brdo

ložništva, npr., katero knjigo bodo prevedli v slovenščino ali obratno. Sam je napisal do sedaj 20 knjig, ki so za ljudi od 9. do 99. leta. Pisatelj sam pa pravi: »Če kdo mlajši od devetih let vzame v roke mojo knjigo, mu jo tudi pustim prebrati. Seveda to velja tudi za sto in večletnike.« Torej, če ste stari od 9 do 99 let ali pa več ali manj, vzemite v roke katero od Preglovih knjig in se prepričajte, da res piše vedre knjige, saj je tudi sam zelo šaljiv in veder. Trdi, da človek, ki ima dovolj optimizma, laže prenaša težave in tegobe tega časa. Piše pravilno slovensko in zatruje, da lektorji z njim nimajo veliko težav. Za lepo pisno izražanje se zahvaljuje svojim tovarišicam slovenskega jezika, ki so ga vsega tega nekoč naučile. Jezi se le na »ljubljanščino«, ki mu včasih kar uide, kot pravi. Pisatelj je znan tudi kot pisec basni. Povedal je: »Basni o živalih zato tako rad pišem, ker živali ne znajo brati in tako ne vejo, kaj napišem o njih.« Svojo prvo knjigo je izdelal leta 1972. To je bilo humoristično delo Nova zgodovina. Bralci, ki obiskujete osnovno šolo, gotovo poznate Preglove Genije v kratkih hlačah in Genije v dolgih hlačah. Za tiste, ki teh njihovih knjig ne poznate, naj povem, da so to zgodbe iz šolskih klopi. Junaki menijo o sebi, da jih bo šola vse naučila, da so zelo modri in da vse zmorejo. Ko se znajdejo v resničnem življenju, pa sprevirajo, da se je treba velikokrat znati znajti po svoje in da vse težave niso tako hitro rešljive, kot si mislijo. Preglove knjige so prevedene v mnogo tujih jezikov, npr.: srbohrvaščino, angleščino, nemščino, slovaščino, češčino, poljščino, ruščino, kazahhaščino in uzbekščino. Dobil je tudi Levstikovo nagrado in sicer za Genije.

Po zanimivem pogovoru je bilo žrebanje. Dva dni pred tem smo namreč učenci odgovarjali na vprašanja o Slavku Preglu. Nagradjenec, ki ga je izžrebal pisatelj sam, je dobil pisateljstvo knjigo Geniji v dolgih hlačah.

Zatem je sledila sama podelitev bralnih značk. Moram povedati, da je za bralno značko tekmovalo kar precej učencev in da so bile

Ob razstavi Matjaža Brojana...

Lesorezi prvič v Mengšu

V Mengšu pridobili s prenovljeno dvorano KS lep razstavni prostor.

Pod pokroviteljstvom Kulturne skupnosti in Zveze kulturnih organizacij Domžale je Delavsko kulturno društvo Svoboda Mengeš ob občinskem prazniku v sejni sobi KS odprlo razstavo lesorezov Matjaža Brojana. Na razstavi sta bila prikazana dva ciklusa Brojanovega najnovejšega rezbarjenja: prvi se naslanja na Plečnikove vinjete, drugi pa na Karlovskovo ornamentiko. Razstava je bila odprta deset dni in je privabila veliko število obiskovalcev, nekaj več pozornosti pa ji posvečamo tudi zato, ker gre za prvo tovrstno razstavo v prenovljeni sobi krajevnne skupnosti.

Ob odprtju razstave sta pripravila kulturni spored DKD Svoboda Mengeš in Šolsko kulturno društvo

tudi tovarišice kar zadovoljne. Med značkarji je bilo tudi nekaj takih, ki so tekmovali vseh osem let. Ti so dobili zlate značke. Podelitev je bila prisrčna. S pisateljem smo se lepo pomenili.

Hvala gostu za prijazen obisk in našim tovarišicam, ki so vse to pripravile.

Urška Oražem
8. a OŠ Janko Kersnik
Brdo pri Lukovici

Intervju s Slavkom Preglom

Slavko Pregl smo zaprosile za intervju. Pogovor je potekal takole:

Od kod vam ideje za vašo dela?

Ideje dobivam v glavnem v življenju pri dekletih, takšnih kot si ti, fantih, pri sošolcih. Nekoliko se spominjam še svojih mladih let.

Ali ste v kakšni knjigi opisali resnično osebo?

V vseh knjigah so v glavnem resnične osebe, nekatere so take kot so v resnici bile, pri nekaterih so pa živi ljudje služili za osnovo, ki sem jih v knjigah nekoliko predelal.

Ali ste poklicni pisatelj ali imate kakšen drug poklic?

Imam seveda drug poklic, ker pisateljstvo v glavnem ni poklic. Po poklicu sem založnik, po izobrazbi sem ekonomist. V prostem času sem pa pisatelj.

Ali vaša dela obsegajo samo mladinska dela, ali pišete tudi za odrasle?

Tako kot sem danes povedal na razgovoru z dekleti in fanti vaše šole, pišem izključno za otroke od devetega do devetindvetdesetega leta.

Ali ste že v mladosti kaj napisali?

Seveda sem. Najprej domače naloge v šoli, potem pa prispevke za šolski časopis.

Od kod vam toliko humorja?

Vidim, da ste sijajna novinarska ekipa, ker se menjate, jaz sem pa sam in me boste utrudili do konca razgovora. Humor pobiram po cesti.

Ali bi radi spremenili poklic?

Ne, poklica ne bi rad spremenil in tudi dela v prostem času ne bi rad spremenil.

Ali ste res hoteli postati kmet?

Ja sem in se tudi opravičujem, ker nisem postal.

Zakaj?

Zopet tako vprašanje, malo

zato, ker sem bil razvajen in me je bilo strah oditi v internat v Novo mesto ali Maribor. Ko sem pa že bil v gimnaziji, so prišli na dan ostali talenti.

Ali svoje otroke že navdušujete za literaturo?

Svoje otroke pomagam usmerjati oz. skušam jim vzbuditi zanimanje za najrazličnejše stvari, med njimi tudi za literaturo. Sedaj že zelo veliko bereta, pri prvih šolskih letih, pa moram skesano in samokritično priznati, da sta imela oba najslabše ocene iz slovenščine. Zdaj pa ni več tako.

Ali se ukvarjate s kakšnim športom ali hobijem?

Kar zadeva šport najraje izvajam gledanje športa, kar pa zadeva hobi mi je pa vseč likovna umetnost in kino.

Katera dela tujih in domačih pisateljev radi prebirate?

Najraje prebiram tiste knjige, ki jih imam oz. ki so pri roki. Berem vse, do česar pridem in za kar imam čas. Nekoliko bolj všeč pa so mi dela s humorjem.

Ali ste bili glavni urednik šolskega lista v gimnaziji?

Ja, sem bil.

Kaj menite, bi vam uspela kakšna kriminalka, znanstvena fantastika ali grozljivka?

Ja, prav gotovo. Glede na to, da živim v Jugoslaviji leta 1987 mislim, da bi znal napisati vse to.

Zakaj se niste odločili za pesništvo?

Ne vem, zakaj. Tista edina pesem, ki sem jo napisal, ni bila všeč edini bralki te pesmi in sem potem raje prišel na prozo.

Hvala za pogovor.

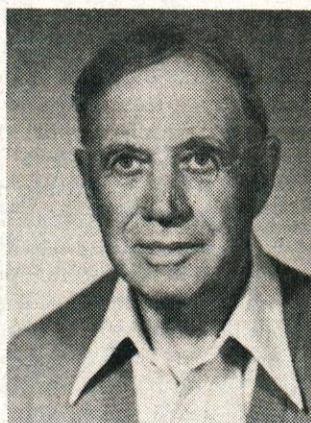
Oti Jeretina,
Budau Mateja,
Prelovšek Darja, 7. a
OŠ Janko Kersnik Brdo

Tomaž Smole, 90-letnik, Kersnikov nagradjenec

Malo ljudi je v domaški občini, ki se bi poleg rednega dela posvetili amaterskemu kulturnemu življenju kot se je imenovani slavljencec. Že od mladih let se je udeleževal kot dramski igralec in vneti pevec. Samo v pevskem zboru DU »Janez Cerar« Domžale je bil pri ustanovitvi in bil pri odboru nad 25-let. Za svoje bogato delo je leta 1976 prejel najvišje občinsko priznanje za amatersko ljubiteljsko dejavnost — Kersnikovo plaketo.

Pevci moškega pevskega zbora so mu ob tej obletnici priredili kratek program in mu zaželeli še veliko zdravih let v krogu svojih domačih.

Čestitamo!

Elektron

REPOVŽ ROMAN
Kidričeva 11, Domžale
Tel.: 721-083

Popravila vseh vrst barvnih in črno belih TV aparatov, HI-FI komponent itd.

ODPRTO:

ponedeljek, sredo, petek od 8. do 12. ure
torek, četrtek od 16. do 19. ure
(Vhod iz ulice Veljka Vlahovića pri skladišču Marketinga.)

Cenjenim kupcem nudim kompletan izbor vseh vrst etuijev, moške in damske listnice, denarnice, moške in ženske pasove ter opravljam popravila usnjenih izdelkov.

Se priporočam!

Pavli Nataša
Ljubljanska 91
Domžale

KRAJEVNA SKUPNOST IHAN

Išče grobarja za pokopališče v Ihanu.

Pisne prijave pošljite na naslov: Krajevna skupnost Ihan, 61230 DOMZALE.

Vse aktiviste, borce NOV, delovne ljudi in občane

V A B I M O

na 19. ZBOR GORENJSKIH AKTIVISTOV IN BORCEV NOV,

ki bo v soboto, 14. junija 1987 ob 11. uri na hipodromu v Komendi pri Kamniku.

Slavnostni govornik bo predsednik Republiške konference SZDL Slovenije JOŽE SMOLE.

Borce, aktiviste, delovne ljudi in občane ter mlade, ki bi se zbora udeležili, vabimo, da svojo udeležbo sporočijo na Občinsko konferenco SZDL, Domžale, Ljubljanska 70, tel.: 721-359, saj bo organiziran skupni prevoz.

Občinska konferenca SZDL Domžale

DOM POČITKA MENGEŠ, Glavni trg 13

Komisija za delovna razmerja Doma počitka Mengeš

o b j a v l j a
naslednja prosta dela in naloge:

1. VEČ BOLNIŠKIH NEGOVALK — BOLNIČARK za nedoločen čas

Pogoji:

— dokončana dvoletna šola za zdravstvene delavce — smer bolničar
— 2-mesečna poskusna doba

2. VEČ BOLNIŠKIH NEGOVALK — STREŽNIC za nedoločen čas

Pogoji:

— dokončana osemletka
— 2-mesečno poskusno delo

3. 2 KV KUCHARJA za nedoločen čas

Pogoji:

— dokončana šola za gostinske delavce - smer kuhar
— 3-mesečno poskusno delo

Kandidati naj pošljejo ponudbe z opisom dosedanjega dela in dokazili o izpolnjevanju pogojev v 15 dneh na naslov: Dom počitka Mengeš, Komisija za delovna razmerja, 61234 Mengeš, Glavni trg 13.

Kandidate bomo obvestili o izbiri v 10 dneh po odločitvi, najkasneje pa v 30 dneh po preteku roka prijave.

I. Sivec

Mali oglasi

Poslovni prostor na področju občine Domžale iščem. Tel.: 752-524.

Ugodno prodam dobro ohranjen rabljen pralni stroj Končar, star 8 let. Ljubljanska 87, stanovanje 13, Domžale.

Instruiram matematiko, fiziko in osnove elektrotehnike. Tel.: 737-278.

KDO JE NAŠEL OČALA?

JENKO JANEZ, Cankarjeva 13, Domžale je dne 13. maja 1987 na poti od zdravstvenega doma do trgovine Rača izgubil očala. Poštenega najditelja prosi naj jih odda v uredništvu Občinskega poročevalca ali na zgoraj navedeni naslov.

V SPOMIN

HRIBAR METKI iz Ihana

Leto dni mineva od kar te več med nami ni, še tvoj dom sameva te samote konca ni.

Srce za vse si bila, delala, nikoli klonila, dokler te breme prehudo ni položilo v posteljo.

Zdaj sonce sije na tvoj prerani grob, v hladni zemlji ti počivaš, v temnem grobu spiš, edino večni ve, kdaj se zopet prebudiš.

Ti, ki vez si bila družine med nami še živiš, ljubezen tvoja več ne mine v srcih nam spomin budiš.

Vsi njeni.

ZAHVALA

Ob nenadomestljivi izgubi našega draga moža in očka

JANEZA GABRIČA

Izgubil je boj z zahrbtno boleznijo, s katero se je boril z nadčloveško močjo in neizmerno željo do življenja, ki ga je tako zelo ljubil. Zahvaljujemo se vsem prijateljem, sosedom in znancem, ki so našega očka v tako velikem številu pospremili na njegovi zadnji poti, zasuli njegov prerani grob s cvetjem ter nam pisno ali ustno izrazili sožalje. Posebna zahvala družinam POČIVAVŠEK, KERČ, KVEDER-PLASS, COTMAN in PEZDIRC za izkazano pozornost in pomoč v najtežjih trenutkih. Hvala govornikom za poslovilne besede, pevcem — njegovim kolegom za lepo zapeto žalostinke in g. župniku za lepo opravljen obred. Posebno zahvalo dolgujemo tudi sodelavcem DO Razvojni zavod Domžale za vso pozornost in denarni prispevek ter zdravnikom za pomoč v času njegove bolezni. Hvala vsem, ki obiskujete njegov grob in mu prižigate svečke.

Vsem in vsakemu posebej še enkrat iskrena hvala.

Žena s sinovima.

ZAHVALA

Ob boleči izgubi nepozabne žene, dobre mame, stare mame, svakinje, tete, tašče in prababice

IVANKE GREGORIN Bregarjeve mame iz Goričice 1 pri Ihanu

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem za izrečena usna in pisna sožalja, podarjeno cvetje in tako veliko spremstvo na njeni zadnji poti. Zahvaljujemo se tudi dr. Cerarju za dolgoletno zdravljenje, iskrena zahvala g. župniku za ganljiv govor in lepo opravljen pogrebni obred. Lepa hvala vsem ihanskim cerkvenim pevcem za ganljivo petje.

Vsem še enkrat iskrena hvala.

Vsi njeni.

Tvoja beseda je umirala, še preden si izgovorila, tvoje dejanje je razsulo, preden si začela.

Tvoje trpljenje bilo skrito svetu in tihi, topli besedi. Trpljenje konča s smrtjo, smrt je bolečina živih.

V SPOMIN

MARIJA SUŠNIK Vrh nad Krašnjo 1

Mineva 4. leto, odkar si za vedno odšla od mene. Čas ni zmanjšal bolečine, neizmerno te pogrešam.

Hčerka

Kamnik, 1. junij

ZAHVALA

Ob boleči izgubi našega draga očeta in starega očeta

FRANCA URANKARJA iz Gabrja nad Blagovico

se iskreno zahvaljujemo sorodnikom in sosedom za izrečena sožalja, podarjeno cvetje ter spremstvo na njegovi zadnji poti.

Posebno se zahvaljujemo g. župniku ter pevcem za pogrebni obred.

Vsem še enkrat iskrena hvala.

Hčerki Mira in Sonja z družino.

ZAHVALA

Ob boleči izgubi naše mame, stare mame in sestre

FRANČIŠKE ZORE iz Prilesja

se iskreno zahvaljujemo sorodnikom, sosedom, znancem in prijateljem za izkazano pomoč, podarjeno cvetje, in izrečena sožalja ter spremstvo na njeni zadnji poti. Lepo se zahvaljujemo gospodu župniku za lepo opravljen pogrebni obred in tov. Florjančiču za lep govor.

Iskrena hvala tudi dr. Petru Cerarju za dolgoletno zdravljenje.

Lepo se zahvaljujemo za podarjeno cvetje in denarno pomoč delovnim organizacijam in sodelavcem Tosame, Zita in Papirografike.

Vsem iskrena hvala.

Vsi njeni.

ZAHVALA

Ob boleči izgubi našega draga moža, očeta in dedka

LUDVIKA HACETA

se iskreno zahvaljujemo sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem za izrečeno sožalje, darovano cvetje in spremstvo na njegovi zadnji poti. Posebno se zahvaljujemo osebju Zdravstvenega doma Domžale, ki so mu nudili vso pomoč in mu lajšali bolečine v času hude in dolgotrajne bolezni.

Zahvaljujemo se tudi praporščakom, organizaciji Zveze združenj borcev Šlandrove brigade in njihovemu govorniku ob odprtem grobu. Hvala pevcem in g. župniku za lepo opravljen obred.

Vsem še enkrat iskrena hvala.

Žalujoci: žena Marija in hči Milena z družino.

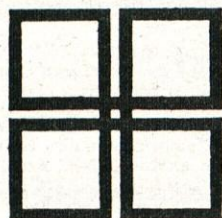
Solze, žalost, bolečina te zbudila ni, tiha, nema je gomila, kjer počivaš ti.

V SPOMIN METODU KONČANU

30. junija bo minilo tretje leto, odkar si nas za vedno zapustil. Ostala je neizmerna bolečina in praznina.

Hvala vsem, ki stojite ob njegovem grobu, prižigate sveče in se ga spominjate.

Vsi njegovi.

Industrija platnenih izdelkov
INDUPLATI r. o. JARŠE,
p. DOMŽALE

induplati

VAS ZANIMA DELO NA SODOBNEM RAČUNALNIKU IBM S/38?

Če vas zanima in bi želeli delati pri projektiranju in programiranju v sredini z dolgoletno tradicijo, oglasite se v naši delovni organizaciji.

Vabimo strokovnjake z izkušnjami, pripravnike, pa tudi študente, ki bi se po končanem študiju z našo štipendijo želeli zaposliti pri nas.

Iščemo tudi marljive sodelavce ali sodelavke za delo v proizvodnji (predenje, tkanje, šivanje, barvanje tkanin). Poleg solidnih osebnih dohodkov in družbenega standarda vas bo gotovo pritegnila trdnost pomlajenega tisočlanskega kolektiva, ki dve tretjini celotnega prihodka pridobi na tujih trgih.

Lahko nam pišete, se oglasite osebno ali nas pokličete po telefonu na št. 721-911 — kadrovska služba.

ZAHVALA

Ob boleči izgubi našega draga in skrbnega moža, očeta, starega očeta, praočeta, brata in strica

MILANA PODBEVŠKA iz Trzina

se iskreno zahvaljujemo vsem sosedom, prijateljem in znancem za darovano cvetje in izrečena usna in pisna sožalja ter za tako veliko spremstvo na njegovi zadnji poti. Posebna zahvala dobrim sosedom in prijateljem za pomoč in iskano pozornost, župniku za lepo opravljen pogrebni obred, tov. Adi Mušič-Lovše za poslovilne besede. Hvala praporščakom, pevskemu zboru za zapeto žalostinke, gasilec iz Trzina, zvezi borcev. Še posebno se zahvaljujemo dr. Farkašu za dolgoletno skrb za njegovo zdravje.

Vsem še enkrat iskrena hvala.

Vsi njegovi.

ZAHVALA

Ob boleči izgubi moža in očeta

IVANA PESTOTNIKA

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem in sosedom za izrečena sožalja, darovano cvetje in spremstvo na njegovi zadnji poti. Posebna zahvala DO Lek Mengeš in Avtoservisu Domžale, Mengeški godbi in govorniku Matku. Hvala g. župniku za lepo opravljen pogrebni obred.

Vsem še enkrat iskrena hvala.

Vsi njegovi.

Mlinostroj p.o

ZPS MLINOSTROJ
DOMŽALE
Študljanska 5

Na podlagi sklepa delavskega sveta objavlja

JAVNO LICITACIJO

za prodajo naslednjih osnovnih sredstev:

izklicna cena:

1. TELEFONSKA CENTRALA (nekompletna) 1 kom. 5.000.— din
2. RISALNA DESKA (brez risalnih aparatov) 2 kom. kom. 5.000.— din
3. KOPIRNI STROJ 1 kom. 6.000.— din
4. LESENE OMARE 2 kom. kom. 1.000.— din
5. VRATNA KRILA 2 kom. kom. 2.000.— din
6. MOSTNI STROJ ZA KRIVLJENJE PLOČEVINE-ELEKTROMOTORNI 1 kom. 300.000.— din
7. KOMBINIRANI STROJ ZA KRIVLJENJE PLOČEVINE-KLEPARSKI 1 kom. 60.000.— din
8. ŠKARJE ZA KONTURNO REZANJE 1 kom. 250.000.— din
9. VILICAR LITOSTROJ 1 kom. 600.000.— din
10. EKSCENTER STISKALNICA 1 kom. 200.000.— din
11. KOPIRNI STROJ 1 kom. 10.000.— din
12. MOPED APN 1 kom. 10.000.— din
13. SALONITNE PLOŠČE 50 kom. kom. 100.— din
14. PLOČEVINA cca. 6000 kg 50.— din/kg

Javna licitacija bo v soboto, 13. 6. 1987 ob 11. uri v prostorih »Mlinostroj« Domžale, Študljanska 5.

Licitacije se lahko udeležijo pravne in fizične osebe, ki pred začetkom licitacije plačajo kavcijo v višini 20 % od izklicne cene.

Ogled osnovnih sredstev je mogoč na dan licitacije od 9.30 do 11. ure.

Za nakup velja načelo »videno—kupljeno«.

Kupljene predmete je potrebno plačati in odprejeti iz Mlinostroja v roku 3 dni po zaključku licitacije.

OBČINA DOMŽALE

Uprava za inšpekcijske službe

razpisuje

dela in naloge s posebnimi pooblastili in odgovornostmi

»opravljanje sanitarno inšpekcijskih pregledov«

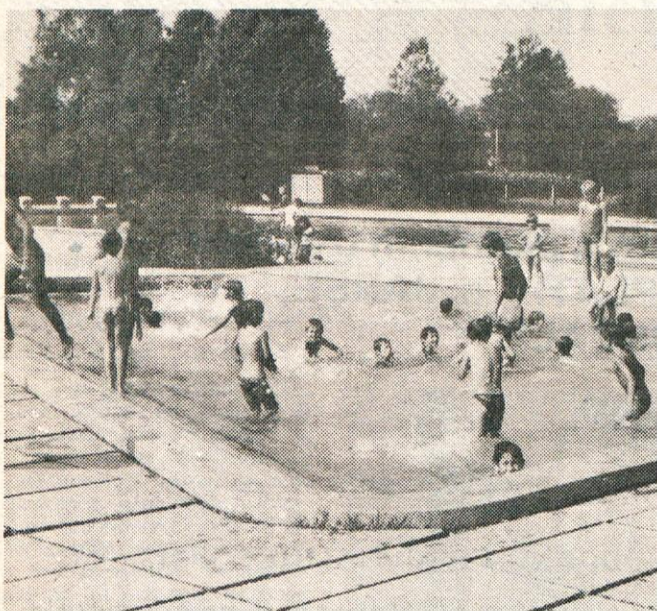
Pogoji za zasedbo:

višji sanitarni tehnik (VŠ VI.)

4 leta delovnih izkušenj — strokovni izpit za inšpektorja

Delovno razmerje bo sklenjeno za določen čas, nadomeščanje delavke na porodniškem dopustu.

Pismene prijave z življenjepisom ter dokazili o izpolnjevanju pogojev pošljite v 15 dneh, po objavi kadrovske službi upravnih organov in strokovnih služb občine Domžale.

Za letošnjo sezono telesnokulturni delavci obetajo na domžalskem bazenu mnogo novitet. Več o tem preberite v članku, ki ga tudi danes prinašamo

Bliža se kopalna sezona

Mnogo novega na kopališču

Športni park Domžale je postalo zbirališče tako aktivnih športnikov kot rekreativcev, praktično je poskrbljeno za vse športne panoge in starostne kategorije občanov ter delovnih ljudi. Svoj drugi dom imajo v Športnem parku nogometaši, atleti, tenisači, balinarji, kegljači, v klubskih prostorih pa se redno sestajajo šahisti, planinci, taborniki, smučarji, košarkaši ter drugi.

Bliža se kopalna sezona, s tem pa se bo povečala aktivnost na samem kopališču. Redni in občasni gostje športnih površin sprašujejo, kako se pripravljamo na kopalno sezono, kaj bomo ponudili boljše in kvalitetnejše od lanskega leta in kdaj naj bi se pričelo s kopanjem.

Za vse, ki ste lansko leto uporabljali usluge kopališča in boste gostje tudi letos, vam sporočamo naslednje novosti. Na južnem delu kopališča obnavljamo objekt, kjer imamo naprave za čiščenje vode ter klorno postajo, na streho servisno-stanovanjskega objekta bomo postavili kolektorje za ogrevanje bazenske vode. Po predvidevanju uporabe sončne energije na obeh stavbah pričakujemo, da bo poleg tople sanitarne vode 35°C, vsa ostala topla voda namenjena uporabi kopalnih bazenov, kar pomeni, da bo toplejša najmanj za 3°C glede na normalni dotok.

V letošnjem letu nam ni uspelo povečati zelenih površin, kar bo naloga za naslednjo sezono. Kopališče Domžale je bilo zgrajeno pred 35 leti, zato že sedaj razmišljamo o obnovah, ki so potrebne, na prvem mestu je obnova bazena, betonskih plošč ter zaščitne ograje. Z letošnjo obnovo servisno-stanovanjskega objekta bomo končali predvidoma med 15. in 20. junijem, s tem datumom pa bi se pričela kopalna sezona v Domžalah.

Gradbena dela izvaja Graditelj Kamnik, za kar se jim zahvaljujemo, saj se držijo terminskega plana, veliko pozornost pa so namenili vsem dodatnim delom, ki se sproti kažejo. Nadzorno službo opravlja Razvojni zavod Domžale, projektant obnove del pa je naš znanec ing. Andrej Bremec.

Nekaj podrobnosti za bodoče uporabnike:

- pri vsakem vstopu na kopališče se plača vstopnina
- cena vstopnic za odrasle znaša 400.— din, za otroke pa 200.— din
- občani lahko letos prvič kupijo letne karte, cena za odrasle 10.000.— din, za otroke 5.000.— din.

Letošnje leto je bil sprejet Zakon o varnosti v urejenih kopališčih, zato bomo tem področju tudi letos namenili posebno pozornost. Podrobnejše informacije bomo posredovali v naslednji številki Občinskega poročevalca.

Marjan Gorza

MAJSKA KRONIKA NAŠE OBČINE

29. 4. 1987

Občan M. M. z Rov je prijavil, da mu je neznanec dne 23. 4. 1987 v popoldanskih urah ukradel izpred bifeja Zelenci gaj na Viru kolo Rog senior, modre barve. Kolesa ni našel, zato je prijavil krajo. Našel pa je pamet: v prihodnje bo zaklepal...

30. 4. 1987

Nekaj pred 15. uro je v bifeju Vesna na Viru razgrajal vinjeni H. E. iz Kamnika. Ker mu natakara ni postregla s pijačo, je v jezi s palico za biljard udaril po točilni mizi in palico zlomil. Tudi v prostori postaje milice se ni dovolj pomiril, zaradi česar je bil pridržan do iztreznitve. Najbolj bi pomagal, če bi mu jih naložili po riti; s palico — biljardno...

2. 5. 1987

Ob 23.30. uri so občani v Trzinu na Habatovi ulici prijeli dva vlomilca, katera sta vlomila v stanovanjsko hišo. Vlomila sta tako, da sta s kamnom razbila okno kopalnice in nato skozi odprtino prišla v notranjost hiše. Ko so ju občani hoteli prijeti je eden od vlomilcev z nožem povzročil dvema občanoma lažje telesne poškodbe, tako, da sta morala iskati zdravniško pomoč. Ugotovljeno je bilo, da sta vlomilca 20-letni T. S. in 16-letni P. P. oba doma iz Domžal. Noža so jima vzeli, svobodo pa tudi...

3. 5. 1987

Ob 1.50. uri je na Kamniški cesti v Preserjah skočila pred osebni avtomobil občana L. P. iz Mengša srna. Pri trčenju z vozilom je srna obležala, na avtomobilu pa je okrog 50.000.— din škode. Za srno so poskrbeli lovci, za vozilo pa avtokleparki...

V popoldanskem času je občan P. F. iz Kamniške ceste v Mengšu ugotovil, da mu je bilo vlomljeno v stanovanjsko hišo. Storilec je pregledal vsebino omar in prostore ter odnesel večjo vsoto denarja in zlatnine ter drugih predmetov. P. F. je oškodovan za najmanj 5.000.000.— din, storičica pa iščejo.

4. 5. 1987

V popoldanskih oziroma večernih urah je občan M. D. iz Ljubljane nekje v centru Domžal pozabil rdečo moško ročno torbico iz skaja v kateri je imel dokumente, čerke in še nekaj drugih listkov. Torbico se ni dobil nazaj, vsebine tudi ne, prišel pa mu je že občutek, da bo treba bolj paziti. Vsaj nekaj...

5. 5. 1987

Tega dne so bili prijavljeni trije vlomi v osebne avtomobile. Dva sta bila izvršena preko noči. Neznanec je vlomil v avtomobile R-4 in odnesel radiokasetofone Blaupunkt in All star. Prvi je vreden 230.000.— din

drugi pa 40.000.— din. Oba vloma sta bila izvršena v Domžalah na Bistrski ulici in na ulici Simona Jenka.

Tretji vlom je prijavila občanka B. T. iz Nožic. V noči iz 28. na 29. 4. 1987 ji je neznanec iz osebne avtomobila ukradel radiokasetofon Blaupunkt. Joj, ljudje! Sama muzika vam gre po glavi. Za to ste pripravljeni celo krasti!

6. 5. 1987

Ob 21. uri so delavci milice morali intervenirati v Sp. Praprečah pri Lukovici. Vinjeni V. A. je spodil iz hiše ženo. Po opozorilu miličnikov se je pomiril. Za kako dolgo? Vprašajte ženo! Ona ve...

8. 5. 1987

V noči iz 3. na 4. 5. 1987 je neznanec poškodoval osebni avtomobil R-4 lasti T. K. iz Mengša. Povzročil je za približno 50.000.— din škode s tem, da je hodil po pokrovu motorja. Na podlagi sledov na avtomobilu so miličniki osumili mlajšega fanta, ki stanuje v bližini. V prihodnje bo hodil po zelo majhnem prostoru...

Ob 12.30. uri je v Novi ulici v Domžalah razgrajala 39-letna V. M. Ugotovljeno je bilo, da je navedena močno pod vplivom alkohola in je prišla v spor s taščo. Predlagana bo v postopek sodniku za prekrške. Kolikokrat smo vam že povedali, da alkohol ni za ženske...

Ob 17.50. uri je bila PM obveščena, da se iz stanovanjskega bloka na Slamnikarski 21/c v Mengšu močno kadi. Na kraju je bilo ugotovljeno, da je ena od strank kuhala želje, katerega je nato pozabila na sedliniku. Kje pa je meso, ki naj se v normalnih razmerah kuha v želju?

Ob 19.15. uri so v samopostrežni trgovini v Trzinu pri kraju zalotili 17-letnega P. G. iz Domžal. Ukradel je dve kolonjski vodi. Miličniki so ugotovili, da je v tej trgovini kradel tudi 17-letni R. J. iz Jarš. Vzel je tri čokolade. Starši, kupite jim kolonjsko in čokolade, pa na otroke glejte!

9. 5. 1987

Ob 9.20. uri je bilo na Šlandrovi ulici v Domžalah najdeno motorno kolo. Ugotovljeno je bilo, da je lastnik vozila 27-letni A. A. iz Črnuče. Navedeni je kolo izgubil v nočnem času, ko je bil močno pod vplivom alkohola. Pogrešitev motornega kolesa je pred tem že prijavil na oddelku milice Črnuče. Vozilo mu je bilo vrnjeno. Vidite, kako so nekatere stvari preproste: kolo je samo našlo lastnika...

11. 5. 1987

Malo po polnoči je S. F. iz Krašnje vozil osebni avtomobil skozi Krajno brdo. Tam se je zaradi vinjenosti zaletel v drog luči javne razsvetljave. Povzročil je materialno škodo v višini približno 140.000.— din. Tako je če popusti pametnejši — drog...

Ob 13.50. uri je občanka O. M. iz Domžal prijavila, da pogreša zlato veržico z obeskom. Do sedaj se srečni najditelj še ni oglasil; ali bo prevladalo poštenje ali pa ljubezen — do zlata...

13. 5. 1987

Ob 8.10. uri je B. J. iz Prešernove ulice v Domžalah prijavil, da mu je neznanec z vozilom poškodoval vrtno ograjo in pobegnil. Miličniki so ugotovili, da je škodo povzročilo vozilo opel kadet rjave barve, lasti D. Z. iz iste ulice. Lastnik je dejal, sicer zanikan, vendar sledovi na kraju in na vozilu govorijo nasprotno. Brez mož v modrem se pa tudi sosede že ne znajo več pogovarjati...

Ob 8.15. uri je bilo prijavljeno, da je razbito ogledalo v križišču pri gasilskem domu v Dobu. Ugotovljeno je bilo, da je nekdo, po vsej verjetnosti s kamnom, ogledalo razbil že dne 9. 5. 1987 v večernem času. Nastalo je okrog 50.000 din škode. Je pa moralo ogledalo pokazati neznanca grd obraz, da ga je neznanec razbil...

14. 5. 1987

Ob 19. uri je doma razgrajal O. P. iz Domžal. Zmerjal je ženo ter skušal z njo tudi fizično obračunati, nakar jo je skupaj s tremi otroki napodil iz stanovanja. Morali so prespati pri sorodnikih. Tudi O. P. je nemara jezo že prespal... Drugič bo spal — saj veste kje...

15. 5. 1987

V noči iz 12. na 13. 5. je neznanec ukradel kovaško nakovalno skupaj z lesenim podstavkom, lasti J. P. iz Rozmanove ulice v Domžalah. Nakovalo s podstavkom, težko skupaj okrog 90 kg, je izginilo neznanokam, lastnik pa s tem oškodovan za približno 150.000 din. Domnevamo, da je nakovalo storilec odnesel v žepu...

16. 5. 1987

Ob 10.20. uri so iz bifeja pri trgovini na Viru sporočili, da je bila izvršena tatvina jedilnega pribora. Občan K. S., doma z Vira, je v prostorih bifeja malical, po končani jedi pa skril pribor v žep suknjiča in ga odnesel. Ja, kaj pa mislite: da bo K. S. jedel z rokami?

OSNOVNA ŠOLA VENCLJA PERKA DOMŽALE, Ljubljanska 58a

Komisija za delovna razmerja Osnovne šole Venclja Perka Domžale, Ljubljanska 58a, objavlja prosta dela in naloge:

— **HIŠNIK-KURJAČ**, za nedoločen čas s polnim delovnim časom (deljen delovni čas); poskusno delo 3 mesece. Nastop dela takoj oz. po dogovoru. Pogoji: KV delavec (mizar, ključavničar, vodov. instalater) z izpitom za kurjača centralne kurjave.

— **SNAŽILKA**, za določen čas, nadomeščanje delavke v času bolniške oz. porodniškega dopusta. Pozneje možna zaposlitev za nedoločen čas. Nastop dela po dogovoru.

Kandidati naj pošljejo prijave v roku 8 dni po objavi na gornji naslov.

Slamice iz slamnika

NAJBOLJ PERSPEKTIVNA TOVARNA

Katera tovarna je to? Ne veste? To je — domžalski TOKO. Zagotovo lahko kar opustijo izdelovanje klasičnih denarnic ter v nadomestilo pričnejo izdelovati specialne potovalke, borše, kovčke za prenos denarja...

OBRITNIKI PA KAR PREPEVAJO...

Rekli boste — Kaj je s tem narobe? ... Nič! Morda je narobe le to, da kar prepevajo in prepevajo, ljudstvo pa — tenko piska...

OBESEK...

Udeleženci 5. obrtniškega pevskega srečanja so v spomin na udeležbo dobili ličen obesek za ključ. Zlobneži pravijo, da k obesku lepo pristoji ključ — od blagajne...

NAJ OSTANE...

Od praznovanja prvega maja je pred domžalsko Veleblagovnico ostal velik oz. visok mlaj. Trenutno stoji tam v počastitev občinskega praznika, praznovali bomo ob njem dan borce 4. julij, lepo pa bi bilo, da bi ga ohranili tudi do dneva republike — 29. novembra. Ker pa od tam naprej ni več daleč do Dedka mraza, bi

bilo racionalno, da bi za ta praznik najmlajših — ne bi postavljali novega... Naj ostrane kar ta večnamenski mlaj...

VSE GRE...

Domala vse nagrade so na naši super tomboli dne 17. maja 1987 — odšle od nas, iz naše občine...

V tekmi s Koprom sta isto popoldne odšli iz naše občine (zaradi 1 : 3) tudi — točki...

GLAVNA NAGRADA V MAKE-DONIJO

Glavna nagrada na domžalski tomboli je šla v Makedonijo, ženska pa je ostala — v Kamniku...

NEREŠLJIVO VPRAŠANJE

Ali veš, kakšno je vprašanje, na katerega je absolutno nemogoč odgovor? To, če dolgoletnega trenerja mladih domžalskih nogometašev Mikija Džaferoviča vprašaš, koliko nogometašev je doslej vzgojil...

UGANITE...

Znano je, da je pred časom v objektu SPB-1 izginila iz rezervuarja večja količina kurilnega olja.

Predlagamo, da uganete katera od variant bi bila lahko prava:

Ob 16.15. uri je občanka J. E. iz Loke pri Mengšu sporočila, da se je k njim zatekel večji pes, ter se tam zadržuje že nekaj dni. Pes se noče odstraniti, lastnik pa se noče oglasiti...

Ob 16.50. uri je na avtobusni postaji v Mengšu obležala Č. S. iz Sinjkovega tuma. Ugotovljeno je bilo, da je obležala zaradi močne vinjenosti. Miličniki so dostavili na dom vino in telo ženske.

17. 5. 1987

Ob 17.55. uri je na Ljubljanski cesti obležal močno vinjen občan D. R. doma v Ljubljani. Zaradi vinjenosti se je izgubil, oz. je hotel peš priti domov v Ljubljano, s čimer pa je ogrožal prometno varnost. Do doma ga je nato dostavil taksi. V stavu, ki se mu reče »ležečki«...

18. 5. 1987

Ob 7.20. uri je bilo ugotovljeno, da je nekdo v gozdu v bližini Vidma stresel 2 vreči smeti. Miličniki so na kraju ugotovili, da je to storil S. C. iz Sentvida. Ni ga treba kaznovati: preverjal je stopnjo ekološke osveščenosti. Bila je dobra!

Ob 18. uri so v Veleblagovnici v Domžalah prijeli občana Č. A. iz Domžal, skušal je ukrasti nerjavečo posodo. Pri pregledu stanovanja so miličniki našli še večjo količino podobne posode v vrednosti okrog 300.000 din. Posoda je bila vrnjena oškodovani organizaciji. Dva bi se morala stozdirati: oni s priborom in ta s posodo...

19. 5. 1987

Ob 16.50. uri je občan L. A. iz Podrečja z zračno puško v roko ustrelil K. M. iz Domžal, prišel k njemu po denar oz. predmete, ki mu jih je bil L. A. dolžan. Pri tem na srečo ni nastala hujša poškodba, ostal pa je dolg...

20. 5. 1987

Ob 7.50. uri je prijavila tatvino koles iz osebne avtomobila Zastava 750 L. O. iz Domžal. Vozilo je parkiralo preko noči pred stanovanjskim blokom na ulici Simona Jenka, zjutraj pa opazila, da sta izginili obe sprednji kolesi s platišča in platišč vred. Dobrotniki tile storičci: dve kolesi so pustili...

AVTO ELEKTRIKARSTVO

DUŠAN GRUM
PODREČJE 60a
DOMŽALE

obratovalni čas
vsak delovnik
od 8h — 12h in
od 14h — 18h

